

Zmiany do projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw.

Listopad 2020 roku

Zmiana 1)

Obecne brzmienie:

Art. 4. Stosując ustawę, należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny oraz prawo dziecka do:

- 1) wychowania w rodzinie, a w razie konieczności wychowywania dziecka poza rodziną – do opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej, jeśli jest to zgodne z dobrem dziecka;
- 2) powrotu do rodziny;
- 3) utrzymywania osobistych kontaktów z rodzicami, z wyjątkiem przypadków, w których sąd zakazał takich kontaktów;
- 4) stabilnego środowiska wychowawczego;
- 5) kształcenia, rozwoju uzdolnień, zainteresowań i przekonań oraz zabawy i wypoczynku;
- 6) pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia;
- 7) ochrony przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie dziecka;
- 8) informacji i wyrażania opinii w sprawach, które go dotyczą, odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości;
- 9) ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem;
- 10) poszanowania tożsamości religijnej i kulturowej;
- 11) dostępu do informacji dotyczących jego pochodzenia.

Proponowane brzmienie:

Art. 4. 1. Stosując ustawę, należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka, oraz prawo dziecka do:

- 1) wychowania w rodzinie, a w razie konieczności wychowywania dziecka poza rodziną – do opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej;
- 2) powrotu do rodziny;
- 3) utrzymywania osobistych kontaktów z rodzicami, z wyjątkiem przypadków, w których sąd zakazał takich kontaktów;
- 4) stabilnego środowiska wychowawczego;
- 5) kształcenia, rozwoju uzdolnień, zainteresowań i przekonań oraz zabawy i wypoczynku;
- 6) pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia;

- 7) ochrony przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie dziecka;
- 8) informacji i wyrażania opinii w sprawach, które go dotyczą, odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości;
- 9) ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem;
- 10) poszanowania tożsamości religijnej i kulturowej;
- 11) dostępu do informacji dotyczących jego pochodzenia.

2. Podmioty stosujące ustawę są zobowiązane działać z poszanowaniem prywatności dziecka i rodziny, w tym rodziny zastępczej i osób prowadzących rodzinny dom dziecka.

Zmiana 2)

Obecne brzmienie:

Art. 4a. Podmioty realizujące zadania wynikające z niniejszej ustawy, w szczególności dokonując oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz kwalifikując dziecko do przysposobienia, są obowiązane do wysłuchania dziecka, jeżeli jego wiek i stopień dojrzałości na to pozwalają, oraz stosownie do okoliczności uwzględniają jego zdanie.

Proponowane brzmienie:

Art. 4a.

1. Podmioty realizujące zadania wynikające z niniejszej ustawy, w szczególności dokonując oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz kwalifikując dziecko do przysposobienia, są obowiązane do wysłuchania dziecka w takiej formie, w jakie jest to możliwe i akceptowalne przez dziecko i wzięcia pod uwagę jego zdania.

2. Stosując ust. 1. należy mieć na względzie podmiotowość dziecka oraz prawo do partycypacji w decyzjach bezpośrednio go dotyczących, jak również prawo wynikające z art. 12 Konwencji o prawach dziecka.

Zmiana 3)

Obecne brzmienie:

Art. 11. 1. W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych poweźmie informację o rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych przeprowadza w tej rodzinie wywiad środowiskowy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473).

1a. W przypadku gdy rodzicem wychowującym dziecko jest małoletni opuszczający młodzieżowy ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii, schronisko dla nieletnich lub zakład poprawczy, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych przeprowadza u tego rodzica wywiad, o którym mowa w ust. 1, a następnie kierownik ośrodka pomocy społecznej albo dyrektor centrum usług społecznych przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny.

2. Po przeprowadzeniu wywiadu, o którym mowa w ust. 1, pracownik socjalny dokonuje analizy sytuacji rodziny.

3. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 2, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych występuje odpowiednio do kierownika ośrodka pomocy społecznej albo dyrektora centrum usług społecznych z wnioskiem o jego przydzielenie.

4. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust.3, kierownik ośrodka pomocy społecznej albo dyrektor centrum usług społecznych:

- 1) przydziela rodzinie asystenta rodziny albo
- 2) występuje do jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną, o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny albo
- 3) występuje do podmiotu, któremu gmina zleciła realizację pracy z rodziną na podstawie art. 190, o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny.

Proponowane brzmienie:

Art. 11. 1. W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych poweźmie informację o rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych przeprowadza w tej rodzinie wywiad środowiskowy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473).

1a. W przypadku gdy rodzicem wychowującym dziecko jest małoletni opuszczający młodzieżowy ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii, schronisko dla nieletnich lub zakład poprawczy, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych przeprowadza u tego rodzica wywiad, o którym mowa w ust. 1, a następnie kierownik ośrodka pomocy społecznej albo dyrektor centrum usług społecznych przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny.

1b. W przypadku rodziny, z której dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej kierownik ośrodka pomocy społecznej przydziela tej rodzinie asystenta rodziny, chyba że rodzinie tej asystent rodziny został już przydzielony.

2. (uchylony)

3. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 1, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny występuje do kierownika ośrodka pomocy społecznej z wnioskiem o jego przydzielenie.

4. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust.3, kierownik ośrodka pomocy społecznej albo dyrektor centrum usług społecznych:

- 1) przydziela rodzinie asystenta rodziny albo
- 2) występuje do jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną, o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny albo

3) występuje do podmiotu, któremu gmina zleciła realizację pracy z rodziną na podstawie art. 190, o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny.

Zmiana 4)

Po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

Art. 17a.

1. Dokumentem identyfikującym asystenta rodziny oraz potwierdzającym jego uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy jest legitymacja służbowa.
2. Legitymację wydaje wójt gminy, na terenie której asystent rodziny wykonuje czynności służbowe.
3. Asystent rodziny przy wykonywaniu czynności służbowych okazuje legitymację służbową.
4. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz tryb wystawiania legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności potrzebę identyfikacji osoby zatrudnionej na stanowisku asystenta rodziny.

Zmiana 5)

Po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

Art. 22a. Wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, odmowa wydania zezwolenia, o której mowa w art. 21 oraz cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 22 ust. 2 następuje w drodze decyzji.

Zmiana 6)

Obecne brzmienie:

- Art. 31. 1. Z rodziną wspierającą wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej zawiera umowę, która określa zasady zwrotu kosztów związanych z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 29 ust. 2.
2. Wójt może upoważnić kierownika ośrodka pomocy społecznej albo dyrektora centrum usług społecznych do ustanawiania rodziny wspierającej lub zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 1.

Proponowane brzmienie:

Art. 31. 1. Z rodziną wspierającą wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej zawiera umowę, która określa w szczególności:

- 1) zakres zadań rodziny wspierającej;
- 2) zasady zwrotu kosztów związanych z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 29 ust. 2.,
 - 1a. Rodzinie wspierającej wójt właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspieranej może przyznać wynagrodzenie, którego wysokość jest uzależniona od zakresu zadań rodziny wspierającej.
 - 1b. W sytuacji, o której mowa w ust. 1a, umowa, o której mowa w ust. 1, określa także wysokość i warunki wypłaty wynagrodzenia dla rodziny wspierającej.

1c. Przyznając wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1a. wójt kieruje się regulaminem wynagrodzenia określającym zasady oraz szczegółowe warunki zatrudnienia rodzin wspierających, w tym warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia.

2. Wójt może upoważnić kierownika ośrodka pomocy społecznej albo dyrektora centrum usług społecznych do ustanawiania rodziny wspierającej lub zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 1.

Zmiana 7)

Obecne brzmienie:

Art. 33.

Pieczą zastępczą zapewnia:

- 1) pracę z rodziną umożliwiającą powrót dziecka do rodziny lub gdy jest to niemożliwe – dążenie do przysposobienia dziecka, a w przypadku braku możliwości przysposobienia dziecka – opiekę i wychowanie w środowisku zastępczym;
- 2) przygotowanie dziecka do:
 - a) godnego, samodzielnego i odpowiedzialnego życia,
 - b) pokonywania trudności życiowych zgodnie z zasadami etyki,
 - c) nawiązywania i podtrzymywania bliskich, osobistych i społecznie akceptowanych kontaktów z rodziną i rówieśnikami, w celu łagodzenia skutków doświadczania straty i separacji oraz zdobywania umiejętności społecznych;
- 3) zaspokojenie potrzeb emocjonalnych dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb bytowych, zdrowotnych, edukacyjnych i kulturalno-rekreacyjnych.

Proponowane brzmienie:

Art. 33.

Pieczą zastępczą zapewnia:

- 1) pracę z rodziną umożliwiającą powrót dziecka do rodziny lub gdy jest to niemożliwe – dążenie do umieszczenia dziecka w stabilnym środowisku rodzinnym;
- 2) przygotowanie dziecka do:
 - a) godnego, samodzielnego i odpowiedzialnego życia,
 - b) pokonywania trudności życiowych zgodnie z zasadami etyki,
 - c) nawiązywania i podtrzymywania bliskich, osobistych i społecznie akceptowanych kontaktów z rodziną i rówieśnikami, w celu łagodzenia skutków doświadczania straty i separacji oraz zdobywania umiejętności społecznych;
- 3) zaspokojenie potrzeb emocjonalnych dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb bytowych, zdrowotnych, edukacyjnych i kulturalno-rekreacyjnych.

Zmiana 8)

W art. 35 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

5. W przypadku, gdy rodzice albo opiekun prawny dziecka odmawiają dowozu dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, zapewnienie dowozu dziecka do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego należy do właściwego ze względu zamieszkania rodziców albo opiekuna prawnego dziecka powiatowego centrum pomocy rodzinie, z wyłączeniem osoby będącej koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej.

Zmiana 9)

Obecne brzmienie:

Art. 36. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka następuje po uzyskaniu zgody, odpowiednio rodziców zastępczych albo prowadzącego rodzinny dom dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 36

1. Umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka następuje po przekazaniu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przez gminę pochodzenia dziecka szczegółowych informacji o dziecku i jego sytuacji rodzinnej, w tym informacji o rodzeństwie oraz uzyskaniu zgody, odpowiednio rodziców zastępczych albo prowadzącego rodzinny dom dziecka.

2. Zapisów ust. 1 nie stosuje się przy przyjęciu dziecka wymagającego natychmiastowej pomocy.

Zmiana 10)

Obecne brzmienie:

Art. 37. 1. Objęcie dziecka jedną z form pieczy zastępczej następuje na okres nie dłuższy niż do osiągnięcia pełnoletności.

2. Osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, może przebywać w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo placówce opiekuńczo-wychowawczej, za zgodą odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka albo dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia, jeżeli:

1) uczy się:

- a) w szkole,
- b) (uchylona)
- c) w uczelni,
- d) u pracodawcy w celu przygotowania zawodowego

lub

2) legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i uczy się:

- a) w szkole,
- b) (uchylona)
- c) w uczelni,
- d) na kursach, jeśli ich ukończenie jest zgodne z indywidualnym programem usamodzielnienia,
- e) u pracodawcy w celu przygotowania zawodowego.

Proponowana zmiana:

Art. 37. 1. Objęcie dziecka jedną z form pieczy zastępczej następuje na okres nie dłuższy niż do osiągnięcia pełnoletności.

2. Osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, może przebywać w dotychczasowej rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka albo placówce opiekuńczo-wychowawczej, za zgodą odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka albo dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25. roku życia, jeżeli:

1) uczy się:

- a) w szkole,
- b) (uchylona)
- c) w uczelni,
- d) u pracodawcy w celu przygotowania zawodowego

lub

2) legitymuje się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Zmiana 11)

W art. 38 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

2a. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązanego dofinansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej nie dochodzi świadczeń alimentacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, od osób, które zapewniają dziecku rodzinną pieczę zastępczą i jednocześnie ciąży na nich obowiązek alimentacyjny wobec tego dziecka.

Zmiana 12)

Obecne brzmienie:

Art. 38b. 1. Zarząd powiatu sprawuje kontrolę nad organizatorami rodzinnej pieczy zastępczej, rodzinami zastępczymi, prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz placówkami opiekuńczo-wychowawczymi.

2. Zarząd powiatu może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1, członka zarządu powiatu, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej powiatu. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.
3. W przypadku gdy umowa o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej jest zawarta przez starostę innego powiatu niż starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w porozumieniu, o którym mowa w art. 54 ust. 3b.
4. W przypadku rodzinnego domu dziecka organizowanego na terenie innego powiatu na zasadzie porozumienia, o którym mowa w art. 60 ust. 2, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w tym porozumieniu.
5. W przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej prowadzonej na terenie innego powiatu na zasadzie porozumienia, o którym mowa w art. 93 ust. 2a, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w tym porozumieniu.
6. Zarząd województwa sprawuje kontrolę nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi oraz interwencyjnymi ośrodkami preadopcyjnymi.
7. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 6, członka zarządu województwa, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej województwa. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.
8. Zarząd powiatu oraz odpowiednio zarząd województwa w związku z przeprowadzanym postępowaniem kontrolnym ma prawo do:
 - 1) żądania informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli;
 - 2) wstępu w ciągu doby, w tym w porze nocnej – w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka, w których wykonywane są ich zadania;
 - 3) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątku kontrolowanej jednostki oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem;
 - 4) przeprowadzania oględzin obiektów, w których kontrolowana rodzina zastępcza lub osoby prowadzące rodzinny dom dziecka sprawują pieczę zastępczą;
 - 5) żądania od pracowników kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka udzielenia informacji w formie ustnej lub pisemnej w zakresie przeprowadzanej kontroli;
 - 6) obserwacji dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej;
 - 7) przeprowadzania indywidualnych rozmów z dziećmi umieszczonymi w pieczy zastępczej, w tym zasięgania opinii dzieci, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.
9. Czynności kontrolnych nie może dokonywać koordynator rodzinnej pieczy zastępczej.

10. Przy przeprowadzaniu postępowania kontrolnego zarząd powiatu oraz zarząd województwa może korzystać z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z zakresu przedmiotu kontroli. Przepisy ust. 7 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Proponowane brzmienie:

Art. 38b. 1. Zarząd powiatu sprawuje kontrolę nad organizatorami rodzinnej pieczy zastępczej, rodzinami zastępczymi, prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz placówkami opiekuńczo-wychowawczymi.

1a. Jeżeli organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej jest jednostka organizacyjna powiatu kontrolę, o której mowa w ust. 1 sprawuje zarząd województwa.

2. Zarząd powiatu może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1, członka zarządu powiatu, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej powiatu. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.

3. W przypadku gdy umowa o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej jest zawarta przez starostę innego powiatu niż starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w porozumieniu, o którym mowa w art. 54 ust. 3b.

4. W przypadku rodzinnego domu dziecka organizowanego na terenie innego powiatu na zasadzie porozumienia, o którym mowa w art. 60 ust. 2, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w tym porozumieniu.

5. W przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej prowadzonej na terenie innego powiatu na zasadzie porozumienia, o którym mowa w art. 93 ust. 2a, zarząd powiatu sprawującego kontrolę jest określany w tym porozumieniu.

6. Zarząd województwa sprawuje kontrolę nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi oraz interwencyjnymi ośrodkami preadopcyjnymi.

7. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1a i ust. 6, członka zarządu województwa, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej województwa. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.

8. Zarząd powiatu oraz odpowiednio zarząd województwa w związku z przeprowadzanym postępowaniem kontrolnym ma prawo do:

- 1) żądania informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli;
- 2) wstępu w ciągu doby, w tym w porze nocnej – w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka, w których wykonywane są ich zadania;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątku kontrolowanej jednostki oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem;

- 4) przeprowadzania oględzin obiektów, w których kontrolowana rodzina zastępcza lub osoby prowadzące rodzinny dom dziecka sprawują pieczę zastępczą;
 - 5) żądania od pracowników kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka udzielenia informacji w formie ustnej lub pisemnej w zakresie przeprowadzanej kontroli;
 - 6) obserwacji dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej;
 - 7) przeprowadzania indywidualnych rozmów z dziećmi umieszczonymi w pieczy zastępczej, w tym zasięgnięcia opinii dzieci, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.
9. Czynności kontrolnych nie może dokonywać koordynator rodzinnej pieczy zastępczej.
10. Przy przeprowadzaniu postępowania kontrolnego zarząd powiatu oraz zarząd województwa korzysta z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z zakresu przedmiotu kontroli. Przepisy ust. 7 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Zmiana 13)

Po art. 38b dodaje się art. 38c-38e w brzmieniu:

Art. 38c.

1. Wojewoda tworzy rejestr wojewódzki obejmujący:

- 1) wykaz dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej oraz osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 i dzieci, o których mowa w art. 37b, z podziałem na dzieci i osoby umieszczone lub przebywające w poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej oraz poszczególnych formach instytucjonalnej pieczy zastępczej;
- 2) wykaz kandydatów zakwalifikowanych do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 3) wykaz rodzin zastępczych z podziałem na rodziny zastępcze spokrewnione, niezawodowe albo zawodowe;
- 4) wykaz rodzinnych domów dziecka;
- 5) wykaz placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadpcyjnych;

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b;
- 2) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość dziecka, osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2 oraz dziecka, o którym mowa w art. 37b, w przypadku, gdy taki posiada;
- 3) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu dziecka;
- 4) dane o stanie zdrowia i rozwoju dziecka;
- 5) informacje na temat utrzymywania przez rodzinę biologiczną kontaktów z dzieckiem;

6) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu rodzeństwa dziecka.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i pkt 3 i pkt 4 zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru
- 3) powiat zamieszkania
- 4) dane o warunkach mieszkaniowych;
- 5) zakres ukończonych szkoleń;
- 6) oznaczenie organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 7) data wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego;
- 8) maksymalna liczba dzieci, które można umieścić w danej rodzinie;
- 9) liczbę umieszczonych dzieci i osób, o których mowa w art. 37 ust. 2;
- 10) informację o gotowości do funkcji interwencyjnej lub przyjmowania dzieci z niepełnosprawnością lub małoletnich matek oraz dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969)

4. W przypadku zaprzestania pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub rozwiązania umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej czy prowadzenia rodzinnego domu dziecka dane rodziny zostają usunięte z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 zawiera następujące dane:

- 1) wykaz poszczególnych placówek i ośrodków;
- 2) typ poszczególnych placówek opiekuńczo-wychowawczych;
- 3) adres, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu poszczególnych placówek i ośrodków;
- 4) liczba miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach wynikająca z zezwolenia wydanego przez wojewodę;
- 5) liczba dzieci umieszczonych w poszczególnych placówkach i ośrodkach;
- 6) liczba dzieci pozostających w poszczególnych placówkach i ośrodkach, umieszczonych w innych instytucjach wraz ze wskazaniem tych instytucji;
- 7) liczba wolnych miejsc w poszczególnych placówkach i ośrodkach;
- 8) informacja o likwidacji lub o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie poszczególnych placówek i ośrodków.

6. Dane do rejestru, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 wprowadza i aktualizuje starosta powiatu realizującego w stosunku do tej rodziny zadania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub sąd, w zakresie posiadanych przez siebie danych;

7. Dane w rejestrze są wprowadzane i aktualizowane niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od powzięcia informacji wymagających wpisu lub aktualizacji.

8. Wojewoda udostępnia dane z poszczególnych wykazów, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych, następującym podmiotom:

- 1) staroście, w celu realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) sądowi;

Art. 38d.

Do wszelkiej dokumentacji wytworzonej w trakcie szkolenia, kwalifikacji oraz sprawowania funkcji rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka ma prawo wglądu oraz sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu sprawowania funkcji.

Art. 38e.

1. W celu wspierania zaspokajania potrzeb intelektualnych, emocjonalnych i społecznych dziecka umieszczonego w placówce opiekuńczo- wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej może ono zostać objęte opieką rodziny zaprzyjaźnionej.

2. Pełnienie funkcji rodziny zaprzyjaźnionej może zostać powierzone osobie która:

- 1) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest jej zawieszona ani ograniczona;
- 2) wypełnia obowiązek alimentacyjny w przypadku, gdy taki obowiązek w stosunku do niej wynika z tytułu egzekucyjnego;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) daje rękojmię należytego sprawowania opieki nad dzieckiem, co zostanie stwierdzone przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie przeprowadzonego wywiadu.

3. Warunkiem pełnienia funkcji rodziny zaprzyjaźnionej jest jej akceptacja odpowiednio przez dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w których dziecko jest umieszczone.

Zmiana 14)

Obecne brzmienie:

Art.43. Kandydat do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka może odbyć szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, po otrzymaniu od organizatora rodzinnej pieczy zastępczej wstępnej akceptacji dokonanej na podstawie oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 42 ust. 1 i 2.

Proponowane brzmienie:

Art. 43.

1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, przeprowadza, na podstawie oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 7a i 42 ust. 1 i 2,

wstępną kwalifikację kandydata dopełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka. Pozytywna wstępna kwalifikacja jest ważna przez okres dwóch lat liczonych od dnia jej wydania.

2. W przypadku wydania negatywnej wstępnej kwalifikacji, kwalifikacja ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn wydania negatywnej kwalifikacji i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.

3. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka posiadającego pozytywną wstępną kwalifikację kieruje go na szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. Wstępna kwalifikacja, o której mowa w ust. 1, lub szkolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, mogą być przeprowadzane przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej innego niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsca zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

Zmiana 15)

Obecne brzmienie:

Art. 44. 1. Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub do prowadzenia rodzinnego domu dziecka są obowiązani posiadać świadectwo ukończenia szkolenia organizowanego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub prowadzonego przez ośrodek adopcyjny.

2. Program szkolenia, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza, na okres 5 lat, na wniosek podmiotu prowadzącego szkolenie, minister właściwy do spraw rodziny.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się informacje dotyczące w szczególności programu szkolenia, liczby godzin szkolenia i kwalifikacji osób prowadzących szkolenie, sposobu prowadzenia szkolenia oraz materiału dydaktycznego wykorzystywanego podczas szkolenia.

4. Zatwierdzenie lub odmowa zatwierdzenia programu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

5. Szkolenie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej można prowadzić według indywidualnego planu szkolenia, w zależności od potrzeb rodziny i dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 44 ust. 1 Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub do prowadzenia rodzinnego domu dziecka są obowiązani posiadać świadectwo ukończenia szkolenia organizowanego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub prowad-

zonego przez ośrodek adopcyjny lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

2. Program szkolenia, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza, na okres 5 lat, na wniosek podmiotu prowadzącego szkolenie, minister właściwy do spraw rodziny.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się informacje dotyczące w szczególności programu szkolenia, liczby godzin szkolenia i kwalifikacji osób prowadzących szkolenie, sposobu prowadzenia szkolenia oraz materiału dydaktycznego wykorzystywanego podczas szkolenia, zasad i częstotliwości superwizji dla trenerów prowadzących szkolenia oraz monitorowania jakości szkoleń.

4. Zatwierdzenie lub odmowa zatwierdzenia programu szkolenia, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji.

5. Szkolenie kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej można prowadzić według indywidualnego planu szkolenia, w zależności od potrzeb rodziny i dziecka.

Zmiana 16)

Obecne brzmienie:

Art.45. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kandydata wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa w art. 42.

Proponowane brzmienie:

Art. 45.

1. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust.1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa w art. 42.

2. W przypadku odmowy wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy i ewentualnym wskazaniem obszarów wymagających poprawy, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.

3. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania lub zamiaru zmiany przez rodzinę zastępczą formy prowadzenia rodzinnej pieczy zastępczej rodzina zastępcza ma prawo do wystąpienia z wnioskiem o wydanie nowego zaświadczenia kwalifikacyjnego.

Zmiana 17)Obecne brzmienie:

Art. 47. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej przygotowuje rodziny zastępcze oraz prowadzących rodzinne domy dziecka na przyjęcie dziecka przez:

- 1) udzielenie szczegółowych informacji, o których mowa w art. 38a ust. 1 pkt 1 i 2, oraz zapewnienie, w miarę potrzeby, kontaktu z dzieckiem przed umieszczeniem go w tej rodzinie lub rodzinnym domu dziecka w terminie nie późniejszym niż 7 dni przed przyjęciem dziecka;
- 2) przekazanie, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień przyjęcia dziecka, dokumentacji, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3–8.

2. W przypadku umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dziecka wymagającego natychmiastowej pomocy lub umieszczenia dziecka w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie organizator rodzinnej pieczy zastępczej przekazuje rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka informacje, o których mowa w art. 38a ust. 1 pkt 1 i 2, oraz dokumentację, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3–8, niezwłocznie po przyjęciu dziecka.

3. Niezależnie od dokumentacji i informacji, o których mowa w art. 38a ust. 1, rodzina zastępcza oraz prowadzący rodzinny dom dziecka mają prawo do uzyskania informacji oraz otrzymania lub wglądu do wszelkiej dostępnej dokumentacji, w tym prawnej i medycznej, dotyczących przyjętego dziecka.

4. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej umożliwia rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinny dom dziecka uzyskanie porady w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w innej poradni specjalistycznej oraz podjęcie specjalistycznej terapii.

5. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej współpracuje z sądem oraz informuje, co najmniej raz na 6 miesięcy, właściwy sąd o całości sytuacji osobistej dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka oraz sytuacji rodziny dziecka.

6. W przypadku stwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka organizator rodzinnej pieczy zastępczej informuje właściwy sąd o możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, załączając opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.

7. W przypadku nieprzekazania do sądu w terminie 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej informacji, o której mowa w ust. 6, organizator rodzinnej pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem uregulowania jego sytuacji prawnej. Do wniosku organizator rodzinnej pieczy zastępczej dołącza w szczególności opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.

Proponowane brzmienie:

Art. 47. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej przygotowuje rodziny zastępcze oraz prowadzących rodzinne domy dziecka na przyjęcie dziecka przez:

1) udzielenie szczegółowych informacji, o których mowa w art. 38a ust. 1 pkt 1 i 2, oraz zapewnienie, w miarę potrzeby, kontaktu z dzieckiem przed umieszczeniem go w tej rodzinie lub rodzinnym domu dziecka w terminie nie późniejszym niż 7 dni przed przyjęciem dziecka;

2) przekazanie, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień przyjęcia dziecka, dokumentacji, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3–8.

2. W przypadku umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dziecka wymagającego natychmiastowej pomocy lub umieszczenia dziecka w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie organizator rodzinnej pieczy zastępczej przekazuje rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka informacje, o których mowa w art. 38a ust. 1 pkt 1 i 2, oraz dokumentację, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3–8, niezwłocznie po przyjęciu dziecka.

3. Niezależnie od dokumentacji i informacji, o których mowa w art. 38a ust. 1, rodzina zastępcza oraz prowadzący rodzinny dom dziecka mają prawo do uzyskania informacji oraz otrzymania lub wglądu do wszelkiej dostępnej dokumentacji, w tym prawnej i medycznej, dotyczących przyjętego dziecka.

4. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej umożliwi rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinny dom dziecka uzyskanie porady w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w innej poradni specjalistycznej oraz podjęcie specjalistycznej terapii.

5. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej współpracuje z sądem oraz informuje, co najmniej raz na 6 miesięcy, właściwy sąd o całości sytuacji osobistej dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka oraz sytuacji rodziny dziecka.

6. W przypadku stwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka organizator rodzinnej pieczy zastępczej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni właściwy sąd o możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, załączając opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.

7. W przypadku nieprzekazania do sądu w terminie do 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej informacji, o której mowa w ust. 6, organizator rodzinnej pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem uregulowania jego sytuacji prawnej. Do wniosku organizator rodzinnej pieczy zastępczej dołącza w szczególności opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.

Zmiana 18)

Obecne brzmienie:

Art. 48. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzenia ukończenia szkolenia, predyspozycji do sprawowania pieczy zastępczej, mając na uwadze konieczność rzetelnej oceny predyspozycji kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 48. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego zawierającego potwierdzenie ukończenia szkolenia, spełniania warunków i posiadania predyspozycji do sprawowania pieczy zastępczej oraz opinii o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, mając na uwadze konieczność rzetelnej oceny predyspozycji kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz osób, o których mowa w art. 74 ust. 1.

Zmiana 19)Obecne brzmienie:

Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin szkoleń i zakres programowy szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz dla kandydatów na dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, biorąc pod uwagę możliwość umieszczenia dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969) lub legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej, a także mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej.

Proponowane brzmienie:

Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin i zakres programowy szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, biorąc pod uwagę specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej, konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej, a także mając na uwadze możliwość umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dzieci na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1654 oraz z 2017 r. poz. 773) lub legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz specyfikę zadań opiekuńczo-wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej.

Zmiana 20)Obecne brzmienie:

Art. 53. 1. W rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 3 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Proponowane brzmienie:

Art. 53. 1. W rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 3 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Zmiana 21)

Dodanie po Art. 53 artykułu Art. 53a.

Art. 53a. Rodziny zastępcze zawodowe organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

Zmiana 22)

Proponowane w nowelizacji brzmienie (zmiana 8) w treści Projektu z 19 października 2020 r. zmiany ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw)

w art. 54:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Umowa ulega rozwiązaniu, w przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa zmieni miejsce sprawowania pieczy zastępczej, opuszczając terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub powiat miejsca zamieszkania, chyba że:

1) starosta postanowi inaczej lub

2) zmiana miejsca sprawowania pieczy zastępczej jest związana z wyjazdem wakacyjnym.”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt. 1, starosta, który zawarł umowę z rodziną zastępczą, zawiera ze starostą innego powiatu porozumienie, które może określać, że zadania związane z funkcjonowaniem rodziny zastępczej zawodowej, w tym między innymi dotyczące organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, porozumień o których mowa w art. 191 ust. 5, przyznawania świadczeń i dodatków przysługujących rodzinie zastępczej zawodowej i finansowania rodziny zastępczej zawodowej, wykonuje powiat starosty, który zawarł umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.”;

Proponowane brzmienie:

art. 54. 1. Rodzina zastępcza niezawodowa, spełniająca warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, posiadającą opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka lub pełniący funkcję dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, staje się rodziną zastępczą zawodową i starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, na wniosek tej rodziny zawiera, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka na czas nieokreślony.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, posiadającą pozytywną opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

2a. Z rodziną zastępczą niezawodową, która wychowuje liczne rodzeństwo lub przynajmniej jedno dziecko z niepełnosprawnością i nie posiada opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz/lub co najmniej 3-letniego doświadczenia, o którym mowa w ust. 1, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka na okres co najmniej 4 lat.

2b. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2 starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, zawiera z rodziną zastępczą zawodową lub prowadzącym rodzinny dom dziecka umowę na czas nieokreślony.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1 i 2, określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy, w szczególności formy wsparcia, które powiat oferuje rodzinie zastępczej i wychowywanym pod jej opieką dzieciom;
- 3) miejsce sprawowania pieczy zastępczej;
- 4) sposób i zakres finansowania pieczy zastępczej;
- 5) warunki pracy i płacy w oparciu o regulamin wynagradzania, w tym:
 - a) wysokość podstawowego wynagrodzenia za pracę, określonego stawką godzinową lub miesięczną, odpowiadającego rodzajowi pracy, oraz dodatku, który ustala się z uwzględnieniem liczby powierzonych dzieci, ich stanu zdrowia i specjalnych potrzeb, innych okoliczności mających wpływ na realizację zadań określonych w umowie.
 - b) inne składniki wynagrodzenia oraz innych świadczeń związanych z pracą,
 - c) sposób i termin wypłaty wynagrodzenia za pracę,
 - d) warunki upoważniające każdą ze stron do jej wypowiedzenia ze wskazaniem okresu wypowiedzenia;
- 6) czas pracy, w którym rodzic zastępczy jest obowiązany wykonywać swoje obowiązki;
- 7) maksymalną liczbę dzieci, które można umieścić w danej rodzinie zastępczej;
- 8) gotowość do opieki nad:
 - a) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności,
 - b) dzieckiem umieszczonym na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich,
 - c) małoletnią matką z dzieckiem,
 - d) licznym rodzeństwem;

e) małoletnim umieszczonym w pieczy zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub innego organu państwa obcego za zgodą sądu polskiego;

9) gotowość do pełnienia funkcji pogotowia rodzinnego;

10) możliwość korzystania ze szkoleń i innych form podnoszenia kwalifikacji przez osoby tworzące rodzinę zastępczą;

11) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby osób tworzących rodzinę zastępczą lub problemów z powierzonymi dziećmi;

12) warunki czasowego niesprawowania opieki nad dzieckiem przez rodzinę zastępczą, w szczególności związanego z wypoczynkiem;

13) wysokość kosztów utrzymania i eksploatacji lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym ma być pełniona funkcja rodziny zastępczej;

14) uprawnienia starosty w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy;

15) czas, na jaki umowa została zawarta;

16) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

17) stosowane procedury składania skarg oraz dane kontaktowe do właściwego organu, a także imię i nazwisko osoby lub osób, które mogą, na zasadzie poufności, udzielić rodzinie zastępczej informacji w sprawie złożenia skargi.

3a. Umowa, o której mowa w ust. 1 i 2, może być zawarta przez starostę innego powiatu niż starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej niezawodowej lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, umowa może być zawarta przez starostę powiatu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dzieci powierzonych do tej rodziny lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, jeżeli powiat ten lub podmiot, może wykonywać w stosunku do tej rodziny zadania, o których mowa w art. 76 ust. 4 i art. 77.

3c. Porozumienie, o którym mowa w ust.3b, może określać, że zadania związane z funkcjonowaniem rodziny zastępczej zawodowej, w tym między innymi dotyczące organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, porozumień, o których mowa w art.191 ust.5, przyznawania świadczeń i dodatków przysługujących rodzinie zastępczej zawodowej i finansowania rodziny zastępczej zawodowej, wykonuje powiat starosty, który zawiera umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

3d.

1) Rodzina zastępcza może być zatrudniona w systemie zadaniowego czasu pracy.

2) Dozwolona jest praca w niedziele i święta, które określają przepisy o dniach wolnych od pracy.

3) Czas pracy nie może przekraczać 56 godzin w siedmiodniowym tygodniu pracy.

4) Dobowy czas odpoczynku może zostać podzielony na dwie części, z których jedna nie może być krótsza niż 6 godzin.

5) W przypadku kiedy opieka nad dziećmi uniemożliwia odpoczynek, o którym mowa w pkt. 4 lub powoduje wydłużenie czasu pracy, o którym mowa w pkt 3., starosta zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki.

6) Praca w granicach norm określonych w pkt. 2 i 3 nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

4. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Umowę zawiera się na czas nieokreślony z wyłączeniem ust. 2a.

6. Jeżeli umowę zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie.

6a. Jeżeli rodzina zastępcza wychowuje co najmniej jedno dziecko z niepełnosprawnością lub liczne rodzeństwo starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, może zawrzeć umowę z obojgiem małżonków, w myśl której wynagrodzenie przysługuje obojgu z nich.

7. Umowa ulega rozwiązaniu, w przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa zmieni miejsce sprawowania pieczy zastępczej, opuszczając terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub powiat miejsca zamieszkania, chyba że:

1) starosta postanowi inaczej lub

1a) powiat jest w stanie w stosunku do tej rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka realizować zadania, o których mowa w art. 76 ust. 4 i art. 77,

2) zmiana miejsca sprawowania pieczy zastępczej jest związana z wyjazdem wakacyjnym.

7a. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt. 1, starosta, który zawarł umowę z rodziną zastępczą, zawiera ze starostą innego powiatu porozumienie, które może określać, że zadania związane z funkcjonowaniem rodziny zastępczej zawodowej, w tym między innymi dotyczące organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, porozumień o których mowa w art. 191 ust. 5, przyznawania świadczeń i dodatków przysługujących rodzinie zastępczej zawodowej i finansowania rodziny zastępczej zawodowej, wykonuje powiat starosty, który zawarł umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej, lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190,

8. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy.

Zmiana 23)

Obecne brzmienie:

Art. 55. 1. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, na ich wniossek, starosta może zawierać umowy o utworzeniu rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka. Do umowy przepisy art. 54 ust. 3–8 i art. 62 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Rodzinie zastępczej zawodowej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, o których mowa w ust.1, do czasu umieszczenia pierwszego dziecka w celu sprawowania nad nim pieczy zastępczej, wynagrodzenie nie przysługuje, chyba że umowa stanowi inaczej.

Proponowane brzmienie:

Art. 55. 1. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zawierać umowy o utworzeniu rodziny zastępczej zawodowej. Do umowy przepisy art. 54 ust. 3-8 stosuje się odpowiednio.

2. Z kandydatami spełniającymi warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, na ich wniosek, starosta każdego powiatu, bez względu na miejsce zamieszkania, lub podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnych domów dziecka na podstawie art. 190 może zawierać umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka. Do umowy przepisy art. 62 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

3. Rodzinie zastępczej zawodowej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, o których mowa w ust. 1 i 2, do czasu umieszczenia pierwszego dziecka w celu sprawowania nad nim pieczy zastępczej, wynagrodzenie nie przysługuje, chyba że umowa stanowi inaczej.

Zmiana 24)

Obecne brzmienie:

Art. 56. Umowy, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, zawiera się w ramach limitu rodzin zastępczych zawodowych na dany rok kalendarzowy, określonego w 3-letnim powiatowym programie dotyczącym rozwoju pieczy zastępczej.

Proponowane brzmienie:

Uchylenie obecnego brzmienia Art. 56. w całości i dodanie brzmienia:

Rodzinę zastępczą zawodową organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art.190., art. 54 i 55 stosuje się odpowiednio.

Zmiana 25)

Obecne brzmienie:

Art. 57. 1. (uchylony)

1a. W przypadku gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek rodziny zastępczej, zatrudnia się osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3–6 stosuje się.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek rodziny zastępczej zawodowej lub rodziny zastępczej niezawodowej, starosta może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

3. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

4. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

Proponowane brzmienie:

w art. 57. 1. (uchylony)

1a. W przypadku, gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek rodziny zastępczej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się.

1b. Wymiar czasu pracy osoby zatrudnionej do pomocy, o której mowa w ust. 1a., ustalany jest indywidualnie, w zależności od potrzeb.

1c. W przypadku umieszczenia w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej 4 lub 5 dzieci lub jednego dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może być niższy niż 20 godzin tygodniowo.

1d. W przypadku umieszczenia w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinie zastępczej niezawodowej 6 lub więcej dzieci lub co najmniej dwójki dzieci z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może on być niższy niż 40 godzin tygodniowo.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek rodziny zastępczej zawodowej lub rodziny zastępczej niezawodowej, starosta lub, w przypadku rodziny zastępczej zawodowej, podmiot, któremu powiat zlecił organizowanie rodzin zastępczych zawodowych na podstawie art. 190, może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.

3. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej.

4. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

5. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, w sytuacji o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.

Zmiana 26)

Po art. 59 dodaje się Art. 59b w brzmieniu:

Rodzinę zastępczą zawodową organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

Zmiana 27)

Obecne brzmienie:

Art. 61. 1. W rodzinnym domu dziecka, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

2. W razie konieczności umieszczenia w rodzinnym domu dziecka rodzeństwa, za zgodą prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci.

Proponowane brzmienie:

Art. 61. 1. W rodzinnym domu dziecka, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 8 dzieci, w tym, osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.

2. W razie konieczności umieszczenia w rodzinnym domu dziecka rodzeństwa, za zgodą prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci niż ta, o której mowa w ust.1, nie więcej jednak niż 10, uwzględniając dobro dziecka i zasadę nierozdzielania rodzeństw.

Zmiana 28)

Obecne brzmienie:

Art. 61a.1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza zawodowa, starosta zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka starosta może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 61a. 1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka oraz posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza zawodowa, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie

art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił, na podstawie art. 190, organizowanie rodzinnego domu dziecka, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

3. W przypadku odmowy zawarcia umowy, w sytuacji, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

Zmiana 29)

Proponowane w nowelizacji brzmienie:

w art. 64 ust. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nie figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.”,

Proponowane brzmienie:

Art. 64. 1. Starosta lub podmiot organizujący rodzinny dom dziecka, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

2. W rodzinnym domu dziecka, w którym przebywa więcej niż 3 dzieci lub więcej niż jedno dziecko z niepełnosprawnością starosta lub podmiot organizujący rodzinny dom dziecka, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

3. Osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich zatrudnia się na podstawie:

- 1) umowy o pracę albo
- 2) umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. – Kodeks cywilny, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

4. Osoba do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, zatrudniona na podstawie umowy o pracę, może być zatrudniona w systemie zadaniowego czasu pracy.

4a. Wymiar czasu pracy osoby zatrudnionej do pomocy, o której mowa w ust. 2, ustalany jest indywidualnie, w zależności od potrzeb.

4b. W przypadku umieszczenia w rodzinnym domu dziecka 4 lub 5 dzieci lub jednego dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może on być niższy niż 20 godzin tygodniowo.

4c. W przypadku umieszczenia w rodzinnym domu dziecka 6 lub więcej dzieci lub co najmniej dwójki dzieci z orzeczeniem o niepełnosprawności wymiar zatrudnienia osoby do pomocy nie może on być niższy niż 40 godzin tygodniowo.

5. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być wyłącznie osoba wskazana lub zaakceptowana przez prowadzącego rodzinny dom dziecka, która:

- 1) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest jej ograniczona ani zawieszona;
- 2) wypełnia obowiązek alimentacyjny – w przypadku gdy taki obowiązek w stosunku do niej wynika z tytułu egzekucyjnego;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.
- 4) nie figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.

5a. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy o prowadzenie rodzinnego domu dziecka.

5b. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

5c. W przypadku odmowy przyznania pomocy w formie zatrudnienia osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, w sytuacji, o której mowa w ust. 1, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.

6. W przypadku wszczęcia przeciwko osobie zatrudnionej do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich postępowania karnego o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.

Zmiana 30)

Obecne brzmienie:

Art.75.1. Podstawą umieszczenia dziecka w rodzinie pomocowej jest umowa między starostą a rodziną pomocową.

2. Umowa określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy;
- 3) miejsce sprawowania pieczy zastępczej;
- 4) sposób i zakres finansowania pieczy zastępczej;
- 5) liczbę dzieci powierzonych rodzinie pomocowej;
- 6) wysokość świadczeń, o których mowa w art. 85 ust. 6 i 7, przysługujących rodzinie pomocowej oraz sposób wypłaty;
- 7) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby osób tworzących rodzinę pomocową lub problemów z powierzonymi dziećmi;

- 8) uprawnienia starosty w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy;
- 9) czas, na jaki umowa została zawarta;
- 10) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

3. O zawartej umowie starosta zawiadamia niezwłocznie sąd.

3a. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 2, oraz do powiadamiania sądu o zawartej umowie.

4. Jeżeli umowę zawierają małżonkowie, świadczenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie.

5. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia.

6. Czas pobytu dziecka w rodzinie pomocowej nie może przekroczyć 2 miesięcy.

Proponowane brzmienie:

Art.75.1. Podstawą umieszczenia dziecka w rodzinie pomocowej jest umowa między starostą a rodziną pomocową.

1a. Rodzina pomocowa jest wyłaniana spośród osób znanych dziecku, które dziecko akceptuje i czuje się z nimi bezpiecznie. Rodziną pomocową może wskazać rodzic zastępczy.

2. Umowa określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy;
- 3) miejsce sprawowania pieczy zastępczej;
- 4) sposób i zakres finansowania pieczy zastępczej;
- 5) liczbę dzieci powierzonych rodzinie pomocowej;
- 6) wysokość wynagrodzeń, o których mowa w art. 85 ust. 6 i 7, przysługujących rodzinie pomocowej oraz sposób wypłaty;
- 7) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby osób tworzących rodzinę pomocową lub problemów z powierzonymi dziećmi;
- 8) uprawnienia starosty w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy;
- 9) czas, na jaki umowa została zawarta;
- 10) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

3. O zawartej umowie starosta zawiadamia niezwłocznie sąd.

3a. Starosta może upoważnić kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie do zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 2, oraz do powiadamiania sądu o zawartej umowie.

4. Jeżeli umowę zawierają małżonkowie, świadczenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie, z wyjątkiem sytuacji kiedy pod opieką rodziny pomocowej znajdzie się co najmniej jedno dziecko z niepełnosprawnością lub liczne rodzeństwo wtedy starosta może zawrzeć umowę z obojgiem małżonków, w myśl której wynagrodzenie przysługuje obojgu z nich.

5. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia.

6. Czas pobytu dziecka w rodzinie pomocowej nie może przekroczyć 2 miesięcy.

Zmiana 31)

Obecne brzmienie:

Art. 76.

1a. Organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej nie może być placówka opiekuńczo-wychowawcza.

Proponowane brzmienie:

Art. 76.

1a. Organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej nie może być placówka opiekuńczo-wychowawcza lub jednostka powstała w wyniku połączenia, o którym mowa w art. 93 ust. 2b lub 3a

Zmiana 32)

W Art. 76 po ust. 1a dodaje się ust. 1b. w brzmieniu:

1b. Powiat na podstawie art. 190 może zlecić część zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

Zmiana 33)

Obecne brzmienie:

Art. 77.

ust. 3. pkt 5)

zgłaszanie do ośrodków adopcyjnych informacji o dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną, w celu poszukiwania dla nich rodzin przysposabiających

Proponowane brzmienie:

Art. 77.

ust. 3. pkt 5)

zgłaszanie do ośrodków adopcyjnych informacji o dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną wraz z opinią dziecka;

Zmiana 34)

Obecne brzmienie:

Art. 80. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, na każde umieszczone dziecko, przysługuje świadczenie na pokrycie kosztów jego utrzymania, nie niższe niż kwota:

- 1) 660 zł miesięcznie – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej;
- 2) 1000 zł miesięcznie – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 80. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, na każde umieszczone dziecko, przysługuje miesięcznie świadczenie na pokrycie kosztów jego utrzymania, nie niższe niż kwota:

- 1) równowartości 30% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej;
- 2) równowartości 45% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę – w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka.

Zmiana 35)

Obecne brzmienie:

Art. 81. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności przysługuje dodatek nie niższy niż kwota 200 zł miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

2. Rodzinie zastępczej zawodowej na dziecko umieszczone na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich przysługuje dodatek nie niższy niż kwota 200 zł miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 81. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka na dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności przysługuje dodatek nie niższy niż kwota równowartości 20% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

2. Rodzinie zastępczej zawodowej na dziecko umieszczone na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich przysługuje dodatek nie niższy niż kwota równowartości 20% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

Zmiana 36)

Obecne brzmienie:

Art. 83. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka starosta może przyznać:

- 1) dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka;
- 2) świadczenie na pokrycie:
 - a) niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,

b) kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki – jednorazowo lub okresowo.

2. Rodzina zastępcza niezawodowa i zawodowa może otrzymywać środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanych z kosztami eksploatacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, umieszczonych w rodzinie zastępczej wraz z osobami tworzącymi tę rodzinę zastępczą.

3. (uchylony)

3a. Środki finansowe, o których mowa w ust. 2, starosta jest zobowiązany przyznać rodzinie zastępczej zawodowej, w której umieszczono powyżej 3 dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, oraz jeżeli potrzeba przyznania tych środków zostanie potwierdzona w opinii organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

4. Rodzinie zastępczej zawodowej starosta może raz do roku przyznać świadczenie na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem niezbędnego remontu lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego.

Proponowane brzmienie:

Art. 83. 1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka starosta przyznaje na wniosek rodziny:

- 1) dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka;
- 2) świadczenie na pokrycie:
 - a) niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,
 - b) kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki – jednorazowo lub okresowo.

2. Rodzina zastępcza niezawodowa i zawodowa otrzymuje środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanych z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w

pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2. Rodzina zastępcza niezawodowa i zawodowa otrzymuje środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

3. W przypadku gdy w rodzinie zastępczej zawodowej lub niezawodowej przebywa powyżej 3 dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, rodzina otrzymuje środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego w wysokości odpowiadającej kosztom ponoszonym przez rodzinę zastępczą niezawodową albo zawodową na czynsz, opłaty z tytułu najmu, opłaty za energię elektryczną i ciepłą, opał, wodę, gaz, odbiór nieczystości stałych i płynnych, dźwig osobowy, antenę zbiorczą, abonament telewizyjny i radiowy, usługi telekomunikacyjne oraz związanym z kosztami eksploatacji, w tym bieżącej konserwacji, obliczonym przez podzielenie łącznej kwoty tych kosztów przez liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu lub domu jednorodzinnym i pomnożenie przez liczbę dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, wraz z osobami tworzącymi tę rodzinę zastępczą.

4. Rodzinie zastępczej zawodowej starosta może raz do roku przyznać świadczenie na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem remontu lub modernizacji lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego.

zmiana 37)

Proponowane w nowelizacji brzmienie (zmiana 13) w treści Projektu z 19 października 2020 r. zmiany ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw

w art. 85:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

2. Rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż 124% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”

b) ust. 6-8 otrzymują brzmienie:

„6. Rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka, za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej, otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20% otrzymywanego miesięcznie wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

7. Rodzina zastępcza niezawodowa oraz małżonkowie lub osoba, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2, za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej otrzymują miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20% kwoty, o której mowa w ust. 1.

8. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 6 i 7, przysługują w wysokości proporcjonalnej do liczby dni pobytu dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka w danym miesiącu kalendarzowym.”;

Proponowane brzmienie:

Art. 85. 1. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje wynagrodzenie podstawowe odpowiadające rodzajowi pracy, nie niższe niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564).

1a. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje stały dodatek do wynagrodzenia, nie niższy niż 40% minimalnego wynagrodzenia za pracę, który ustala się z uwzględnieniem liczby powierzonych dzieci, ich stanu zdrowia i specjalnych potrzeb, kwalifikacji rodziny zastępczej, ukończonych szkoleń i oceny rodziny zastępczej oraz innych okoliczności mających wpływ na realizację zadań określonych w umowie, w tym sprawowania opieki interwencyjnej.

2. W przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka nie sprawuje opieki nad dzieckiem z powodu umieszczenia dziecka w jednostce, o której mowa w art. 87 ust. 2, albo opuszczenia rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka przez ostatnie powierzone dziecko lub osobę, która osiągnęła pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2, nad którymi była sprawowana piecza zastępcza, rodzina zastępcza zawodowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka za okres pozostawania w gotowości do czasu powrotu dziecka z jednostki, o której mowa w art. 87 ust. 2, lub przyjęcia kolejnego dziecka otrzymują wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 80% dotychczas otrzymywanego wynagrodzenia.

3. Rodzina pomocowa za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej, otrzymuje miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1.

4. Wynagrodzenie, o których mowa w ust. 3, przysługują w wysokości proporcjonalnej do liczby dni pobytu dziecka w rodzinie pomocowej w danym miesiącu kalendarzowym.

Zmiana 38)Obecne brzmienie:

Art. 88. 1. Świadczenia, dodatki i dofinansowanie do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, są udzielane na wniosek odpowiednio rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, rodzina pomocowa składa, w przypadku gdy rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka nie pobierali świadczeń, dodatków lub dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, rodzina zastępcza, rodzina pomocowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka składają w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

4. Przyznanie oraz odmowa przyznania świadczeń, dodatków i dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, następuje w drodze decyzji.

5. W przypadku zmiany przepisów regulujących prawo do świadczeń, dodatków i dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, oraz w przypadku zmiany sytuacji osobistej rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, a także w przypadku zmiany sytuacji osobistej, dochodowej lub majątkowej umieszczonego dziecka, organ właściwy do wydania decyzji może bez zgody rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 4.

6. Decyzję zmienia się lub uchyła, jeżeli rodzina zastępcza, rodzina pomocowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka marnotrawi przyznane świadczenia.

Proponowane brzmienie:

Art. 88. 1. Świadczenia, dodatki i dofinansowanie do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, są udzielane na wniosek odpowiednio rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej jest obowiązany pouczyć rodzinę zastępczą i osobę prowadzącą rodzinny dom dziecka o przysługujących jej świadczeniach niezwłocznie po uzyskaniu informacji o tym, że posiadają oni odpowiednio status rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, rodzina pomocowa składa, w przypadku gdy rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka nie pobierali świadczeń, dodatków lub dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, rodzina zastępcza, rodzina pomocowa oraz prowadzący rodzinny dom dziecka składają w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania.

4. Przyznanie oraz odmowa przyznania świadczeń, dodatków i dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, następuje w drodze decyzji.

5. W przypadku zmiany przepisów regulujących prawo do świadczeń, dodatków i dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 i art. 84, organ właściwy do wydania decyzji może bez zgody rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 4.

6. Decyzję zmienia się lub uchyla, jeżeli rodzina zastępcza, rodzina pomocowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka marnotrawi przyznane świadczenia.

Zmiana 39)

Obecne brzmienie:

Art. 89. Osoby otrzymujące świadczenia, dodatki, wynagrodzenia oraz dofinansowania do wypoczynku, o których mowa w niniejszym rozdziale, zwane dalej "świadczeniami pieniężnymi", są obowiązane niezwłocznie poinformować organ, który przyznał świadczenie pieniężne o każdej zmianie sytuacji osobistej, dochodowej ich oraz dziecka, która ma wpływ na prawo do tych świadczeń.

Proponowane brzmienie:

Wykreślenie w całości Art. 89.

Zmiana 40)

Dodanie w Art. 90 ust. 2 w brzmieniu:

Świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują także w wypadku wydania przez sąd rodzinny postanowienia tymczasowego w przedmiocie umieszczenia dziecka pod opieką osoby lub rodziny wskazanej w postanowieniu.

Zmiana 41)

Obecne brzmienie:

Art.95.1. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego są umieszczane dzieci powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki lub mające trudności w przystosowaniu się do życia w rodzinie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

2. Umieszczenie dziecka poniżej 10. roku życia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka oraz w innych wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub dotyczy to rodzeństwa.

3. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3a.

3a. W przypadku gdy umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego dziecko lub osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2, zostały umieszczone w:

- 1) domu pomocy społecznej,
- 2) specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym,
- 3) młodzieżowym ośrodku wychowawczym,
- 4) młodzieżowym ośrodku socjoterapii zapewniającym całodobową opiekę,
- 5) specjalnym ośrodku wychowawczym,
- 6) hospicjum stacjonarnym,
- 7) oddziale medycyny paliatywnej,
- 8) areszcie śledczym,
- 9) schronisku dla nieletnich,
- 10) zakładzie karnym,
- 11) zakładzie poprawczym

– dyrektor tej placówki może, pomimo przekroczenia dopuszczalnej liczby dzieci w placówce, za zezwoleniem wojewody, przyjąć kolejne dziecko.

4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

4a. W razie konieczności umieszczenia w placówce opiekuńczo- -wychowawczej typu rodzinnego rodzeństwa, za zgodą dyrektora tej placówki oraz po uzyskaniu zezwolenia wojewody, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 10.

5. Placówka opiekuńczo-wychowawcza zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.

Proponowane brzmienie:

w art. 95. 1. W placówce opiekuńczo-wychowawczej są umieszczane dzieci powyżej 10. roku życia, wymagające szczególnej opieki lub mające trudności w przystosowaniu się do życia w rodzinie.

2. Umieszczenie dziecka poniżej 10. roku życia w placówce opiekuńczo- wychowawczej jest możliwe w przypadku, gdy w danej placówce opiekuńczo- wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka, z wyłączeniem ust. 2a.

2a. W przypadku konieczności zapewnienia dziecku poniżej 10 roku życia opieki w związku z zagrożeniem jego życia lub zdrowia, może być ono umieszczone w nie większej niż 14 osobowa, placówce opiekuńczo-wychowawczej na okres nie dłuższy niż 30 dni, w celu poszukiwania dla niego rodziny przysposabiającej lub miejsca w rodzinnej pieczy zastępczej.

3. W placówce opiekuńczo-wychowawczej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci, w tym osób, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ich dzieci, o których mowa w art. 37b.

4. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 8 dzieci oraz osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2.

4a. W razie konieczności umieszczenia w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego rodzeństwa, za zgodą dyrektora tej placówki oraz po uzyskaniu zezwolenia wojewody, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 10.

5. Placówka opiekuńczo-wychowawcza zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.

Zmiana nr. 42)

Proponowane w nowelizacji brzmienie (zmiana 16) w treści Projektu z 19 października 2020 r. zmiany ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw po art. 99a dodaje się art. 99b, który otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci i pracowników lub ochrony mienia, w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym może zostać wprowadzony szczególny nadzór nad pomieszczeniami placówki albo ośrodka lub terenem wokół placówki albo ośrodka w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

2. Monitoring może zostać wprowadzony przez dyrektora:

- 1) placówki opiekuńczo-wychowawczej – w uzgodnieniu odpowiednio ze starostą albo kierownikiem podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej;
- 2) regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;
- 3) interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

3. Monitoring nie stanowi środka nadzoru nad jakością wykonywania pracy przez pracowników placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

4. Monitoring nie obejmuje pokoi mieszkalnych dzieci, pomieszczeń, w których odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, pomieszczeń, w których dzieciom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, pomieszczeń przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji dzieci lub pracowników, pomieszczeń sanitarno-higienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieralni.

5. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe wychowanków, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, placówka lub interwencyjny ośrodek preadopcyjny

przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane, i przechowuje przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia nagrania.

6. W przypadku gdy dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego powziął wiadomość, że nagrania obrazu mogą stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa, termin określony w ust. 5 ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

7. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 5 lub 6, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe dzieci, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, podlegają zniszczeniu, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

8. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego informuje dzieci i pracowników placówki albo ośrodka o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w danej placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu.

9. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego przed dopuszczeniem osoby do wykonywania obowiązków służbowych informuje ją na piśmie o stosowaniu monitoringu.

10. W przypadku wprowadzenia monitoringu dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego oznacza pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż dzień przed jego uruchomieniem.

11. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego uzgadnia odpowiednio ze starostą albo z marszałkiem województwa, albo z odpowiednim podmiotem, o którym mowa w ust. 2, środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych dzieci, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, uzyskanych w wyniku monitoringu.”;

Proponowane brzmienie:

Art.99b. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci i pracowników lub ochrony mienia, w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym może zostać wprowadzony szczególny nadzór nad pomieszczeniami placówki albo ośrodka lub terenem wokół placówki albo ośrodka w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

2. Monitoring może zostać wprowadzony przez dyrektora:

- 1) placówki opiekuńczo-wychowawczej – w uzgodnieniu odpowiednio ze starostą albo kierownikiem podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej;

2) regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

3) interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego – w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

3. Monitoring nie stanowi środka nadzoru nad jakością wykonywania pracy przez pracowników placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego.

4. Monitoring nie obejmuje pokoi mieszkalnych dzieci, pomieszczeń, w których odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, pomieszczeń, w których dzieciom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, pomieszczeń przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji dzieci lub pracowników, pomieszczeń sanitarno-higienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieralni.

5. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe wychowanków, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, placówka lub interwencyjny ośrodek preadopcyjny przetwarza wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane, i przechowuje przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia nagrania.

6. W przypadku gdy dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego powziął wiadomość, że nagrania obrazu mogą stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa, termin określony w ust. 4 ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

7. Po upływie okresów, o których mowa w ust. 4 lub 5, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe dzieci, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, podlegają zniszczeniu, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

8. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego skutecznie informuje dzieci, ich opiekunów prawnych i pracowników placówki albo ośrodka o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w danej placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu.

9. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego przed dopuszczeniem osoby do wykonywania obowiązków służbowych informuje ją na piśmie o stosowaniu monitoringu.

10. W przypadku wprowadzenia monitoringu dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego oznacza pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż dzień przed jego uruchomieniem.

11. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego uzgadnia odpowiednio ze starostą albo z marszałkiem województwa, albo z odpowiednim podmiotem, o którym mowa w ust. 2, środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych dzieci, pracowników i innych osób, których w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, uzyskanych w wyniku monitoringu.;

Zmiana 43)

Obecne brzmienie:

Art. 100.

4a. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej w terminie 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem zbadania zaistnienia warunków umożliwiających jego powrót do rodziny albo umieszczenia go w rodzinie przysposabiającej. Do wniosku dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej dołącza opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.

Proponowane brzmienie:

Art. 100.

4a. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej w terminie do 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioski wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem zbadania zaistnienia warunków umożliwiających jego powrót do rodziny albo umieszczenia go w rodzinie przysposabiającej. Do wniosku dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej dołącza opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.

Zmiana 44)

Obecne brzmienie:

Art. 106. 1. Placówka opiekuńczo-wychowawcza powstaje z dniem uzyskania zezwolenia wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tej placówki.

2. W budynku może się mieścić tylko jedna placówka opiekuńczo-wychowawcza.

2a. Placówka opiekuńczo-wychowawcza, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 i 3a, nie może się mieścić na jednej nieruchomości gruntowej ani w jednym budynku z izbami wytrzeźwień lub z zapewniającymi całodobową opiekę:

- 1) innymi jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 2) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej;
- 3) młodzieżowymi ośrodkami wychowawczymi;
- 4) młodzieżowymi ośrodkami socjoterapii;

- 5) specjalnymi ośrodkami wychowawczymi;
- 6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie lub ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 7) jednostkami organizacyjnymi wymiaru sprawiedliwości;
- 8) hospicjami;
- 9) zakładami opiekuńczo-leczniczymi;
- 10) zakładami pielęgnacyjno-opiekuńczymi;
- 11) zakładami rehabilitacji leczniczej.

3. Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie w jednym wielorodzinnym budynku więcej niż jednej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 dzieci, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego w przypadku lokali stanowiących odrębną nieruchomość w rozumieniu przepisów o własności lokali.

3a. Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie na jednej nieruchomości gruntowej więcej niż jednej placówki opiekuńczo-wychowawczej do 14 dzieci, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego.

4. Wojewoda wydaje zezwolenie na wniosek, jeżeli podmiot występujący o zezwolenie:

- 1) spełnia warunki określone w ustawie i standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127;
- 2) przedstawi:
 - a) dokumenty potwierdzające tytuł prawny do nieruchomości, na terenie której placówka opiekuńczo-wychowawcza ma prowadzić działalność,
 - b) odpis z właściwego rejestru,
 - c) oświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON oraz numerze identyfikacji podatkowej NIP,
 - d) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku ich braku zaświadczenie właściwego organu gminy o zgodności lokalizacji obiektu, w którym będzie prowadzona placówka opiekuńczo-wychowawcza, z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - e) pozytywną opinię starosty powiatu, na terenie którego będzie prowadzona placówka opiekuńczo-wychowawcza, w przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej organizowanej przez podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania,
 - f) pozytywne opinie właściwego miejscowo komendanta powiatowego lub miejskiego Państwowej Straży Pożarnej i właściwego państwowego inspektora sanitarnego o warunkach bezpieczeństwa i higieny w budynku, w którym będzie mieścić się placówka opiekuńczo-wychowawcza, oraz najbliższego jej otoczenia, mając na uwadze specyfikę placówki,
 - g) statut placówki opiekuńczo-wychowawczej lub jego projekt,
 - h) regulamin organizacyjny placówki opiekuńczo-wychowawczej lub jego projekt,

i) informację o sposobie finansowania placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych i składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. f, są wymagane w przypadku, gdy wojewoda po przeprowadzeniu oględzin obiektu zażąda ich przedstawienia.

6. Zezwolenie wydaje się po przeprowadzeniu oględzin obiektu, w którym placówka opiekuńczo-wychowawcza ma prowadzić działalność.

7. Zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej wydaje się na czas nieokreślony.

8. Po uzyskaniu zezwolenia placówka opiekuńczo-wychowawcza podlega wpisowi do rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1.

9. Jeżeli podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej:

1) przestał spełniać warunki określone w ustawie i standardy usług określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127,

2) nie przedstawi, na żądanie wojewody, w wyznaczonym terminie, aktualnych dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b–g

–wojewoda wyznacza dodatkowy termin na spełnienie tych warunków lub standardów albo na dostarczenie wymaganych dokumentów lub informacji.

10. Po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu, o którym mowa w ust.9, wojewoda cofa zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo- -wychowawczej.

11. W przypadku cofnięcia zezwolenia wojewoda wykreśla placówkę opiekuńczo-wychowawczą z rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1.

Proponowane brzmienie:

Art. 106. 1. Placówka opiekuńczo-wychowawcza powstaje z dniem uzyskania zezwolenia wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tej placówki.

2. W budynku może się mieścić tylko jedna placówka opiekuńczo-wychowawcza.

3. Placówka opiekuńczo-wychowawcza, nie może się mieścić na jednej nieruchomości gruntowej ani w jednym budynku z izbami wytrzeźwień lub z zapewniającymi całodobową opiekę oraz z:

1) innymi jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;

2) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej;

3) młodzieżowymi ośrodkami wychowawczymi;

4) młodzieżowymi ośrodkami socjoterapii;

5) specjalnymi ośrodkami wychowawczymi;

6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie lub ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;

7) jednostkami organizacyjnymi wymiaru sprawiedliwości;

8) hospicjami;

- 9) zakładami opiekuńczo-leczniczymi;
- 10) zakładami pielęgnacyjno-opiekuńczymi;
- 11) zakładami rehabilitacji leczniczej.

4. Wojewoda wydaje zezwolenie na wniosek, jeżeli podmiot występujący o zezwolenie:

- 1) spełnia warunki określone w ustawie i standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127;
- 2) przedstawi:
 - a) dokumenty potwierdzające tytuł prawny do nieruchomości, na terenie której placówka opiekuńczo-wychowawcza ma prowadzić działalność,
 - b) odpis z właściwego rejestru,
 - c) oświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON oraz numerze identyfikacji podatkowej NIP,
 - d) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku ich braku zaświadczenie właściwego organu gminy o zgodności lokalizacji obiektu, w którym będzie prowadzona placówka opiekuńczo-wychowawcza, z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - e) pozytywną opinię starosty powiatu, na terenie którego będzie prowadzona placówka opiekuńczo-wychowawcza, w przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej organizowanej przez podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania,
 - f) pozytywne opinie właściwego miejscowo komendanta powiatowego lub miejskiego Państwowej Straży Pożarnej i właściwego państwowego inspektora sanitarnego o warunkach bezpieczeństwa i higieny w budynku, w którym będzie mieścić się placówka opiekuńczo-wychowawcza, oraz najbliższego jej otoczenia, mając na uwadze specyfikę placówki,
 - g) statut placówki opiekuńczo-wychowawczej lub jego projekt,
 - h) regulamin organizacyjny placówki opiekuńczo-wychowawczej lub jego projekt,
 - i) informację o sposobie finansowania placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych i składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. f, są wymagane w przypadku, gdy wojewoda po przeprowadzeniu oględzin obiektu zażąda ich przedstawienia.

6. Zezwolenie wydaje się po przeprowadzeniu oględzin obiektu, w którym placówka opiekuńczo-wychowawcza ma prowadzić działalność.

7. Wniosek wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4, wojewoda przekazuje do wiadomości ministra właściwego do spraw rodziny.

8. Wojewoda może wydać zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej, uwzględniając wytyczne wydawane przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczące tworzenia instytucjonalnej pieczy zastępczej.

9. Zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej wydaje się na czas nieokreślony.

10. Po uzyskaniu zezwolenia placówka opiekuńczo-wychowawcza podlega wpisowi do rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1.

11. Zmiana siedziby placówki opiekuńczo-wychowawczej wymaga zmiany decyzji zezwalającej na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej. Przepisy ust. 4 pkt 2 lit. a, d, e, f, g i h oraz ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

12. Zmiana formy placówki opiekuńczo-wychowawczej wymaga zmiany decyzji zezwalającej na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej. Przepisy ust. 4 pkt 2 lit. g i h stosuje się odpowiednio.

13. Wojewoda zatwierdza zmiany w statucie placówki opiekuńczo-wychowawczej i w regulaminie organizacyjnym placówki opiekuńczo-wychowawczej.

14. Jeżeli podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej:

- 1) przestał spełniać warunki określone w ustawie i standardy usług określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127,
- 2) nie przedstawi, na żądanie wojewody, w wyznaczonym terminie, aktualnych dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b–g

–wojewoda wyznacza dodatkowy termin na spełnienie tych warunków lub standardów albo na dostarczenie wymaganych dokumentów lub informacji.

15. Po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu, o którym mowa w ust.9, wojewoda cofa zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej.

16. Wojewoda cofa zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej:

- 1) po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu, o którym mowa w ust. 9 pkt 2;
- 2) w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli dobro dzieci umieszczonych w placówce opiekuńczo-wychowawczej jest zagrożone;
- 3) w przypadku rozwiązania umowy, na podstawie której powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2 cofnięcie zezwolenia następuje niezwłocznie, bez konieczności przeprowadzenia procedur, o których mowa w ust. 9 i 10, a wojewoda wydając decyzję nadaje jej rygor natychmiastowej wykonalności.

18. W przypadku cofnięcia zezwolenia wojewoda wykreśla placówkę opiekuńczo-wychowawczą z rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1. dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

19. Zezwolenie lub odmowa wydania zezwolenia, cofnięcie zezwolenia, oraz zmiana decyzji, o której mowa w ust. 8a i 8b, zatwierdzenie zmiany statutu placówki opiekuńczo-wychowawczej, o którym

mowa w ust. 8c, wydawane są z uwzględnieniem wytycznych wydawanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, w drodze decyzji. Decyzje wydawane w pierwszej instancji są ostateczne.

20. W decyzji cofającej zezwolenie, o której mowa w ust. 10 i 10a, wojewoda, biorąc pod uwagę możliwości powiatu oraz potrzeby dzieci umieszczonych w likwidowanych placówkach opiekuńczo-wychowawczych, wyznacza staroście termin na zapewnienie dzieciom umieszczonym w tych placówkach właściwej pieczy zastępczej.

Zmiana 45)

Obecne brzmienie:

Art. 107. 1. Podmiot prowadzący placówkę opiekuńczo-wychowawczą nie może jej zlikwidować bez zgody wojewody.

2. Wojewoda wydaje zgodę na likwidację placówki opiekuńczo- -wychowawczej, jeżeli starosta zapewni właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki.

3. Dokumentację likwidowanej placówki opiekuńczo-wychowawczej przechowuje starosta właściwy ze względu na siedzibę placówki.

Proponowane brzmienie:

Art. 107. 1. Podmiot prowadzący placówkę opiekuńczo-wychowawczą nie może jej zlikwidować bez zgody wojewody.

2. Dokumentację likwidowanej placówki opiekuńczo-wychowawczej przechowuje starosta właściwy ze względu na siedzibę placówki.

2a. Wojewoda likwiduje placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego, jeżeli na jej terenie przebywa więcej niż 20% dzieci poniżej 10 roku życia, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 95 ust. 2. i ust. 2a.

3. Podmiot zawierający umowę z rodziną zastępczą zawodową lub prowadzącym rodzinny dom dziecka nie może jej wypowiedzieć bez zgody wojewody.

Zmiana 46)

Po art. 107 dodaje się art. 107a i 107b w brzmieniu:

Art. 107a. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, starosta zapewnia właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki.

Art. 107b. W przypadku wydania przez wojewodę decyzji o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 10, lub decyzji wyrażającej zgodę na likwidację placówki opiekuńczo-wychowawczej, o której mowa w art. 107 ust. 1, wojewoda:

- 1) do czasu zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo- wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej albo w innej placówce opiekuń-

zo-wychowawczej dokonuje w wykazie, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6, adnotacji, że placówka opiekuńczo-wychowawcza jest w stanie likwidacji;

2) w przypadku zapewnienia dzieciom umieszczonym w tej placówce opiekuńczo-wychowawczej opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej albo winnej placówce opiekuńczo-wychowawczej wykreśla placówkę opiekuńczo-wychowawczą z wykazu placówek, o którym mowa w art. 38c ust. 1 pkt 6.

Zmiana 47)

Obecne brzmienie:

Art. 109. 1. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej są umieszczane dzieci wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.

2. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 30 dzieci.

3. Wojewoda, uwzględniając specyfikę i zadania regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, może zezwolić na umieszczenie większej liczby dzieci, nie więcej jednak niż 45.

Proponowane brzmienie:

Art. 109. 1. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej są umieszczane dzieci wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.

1a. Dzieci, o których mowa w ust. 1 są umieszczane do czasu znalezienia dla nich rodziny przysposabiającej lub miejsca w rodzinnej pieczy zastępczej.

2. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż 14 dzieci.

Zmiana 48)

Obecne brzmienie:

Art. 115. 1. Środki finansowe na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 660 zł miesięcznie.

2. Środki finansowe na utrzymanie dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 860 zł miesięcznie.

2a. Do zryczałtowanej kwoty, o której mowa w ust. 1 i 2, na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, składany w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze

względu na miejsce położenia placówki, na każde umieszczone dziecko w wieku do ukończenia 18. roku życia przysługuje dodatek w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Przepisy dotyczące dodatku wychowawczego stosuje się odpowiednio.

3. Zryczałtowana kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, obejmuje wydatki na:

- 1) wyżywienie dostosowane do potrzeb rozwojowych dziecka;
- 2) wyposażenie w:
 - a) odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb dziecka,
 - b) środki higieny osobistej;
- 3) podręczniki, pomoce i przybory szkolne;
- 4) koszty przejazdu do i z miejsca uzasadnionego pobytu poza placówką opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego;
- 5) zajęcia kulturalne, rekreacyjne i sportowe;
- 6) zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego dziecka;
- 7) miesięczną drobną kwotę do własnego dysponowania przez dziecko umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego;
- 8) opłatę za pobyt w bursie lub internacie, jeżeli dziecko uczy się poza miejscowością, w której mieści się placówka opiekuńczo-wychowawcza typu rodzinnego.

4. Zryczałtowana kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, może zostać zwiększona

o wydatki na:

- 1) dofinansowanie wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka w wieku od 6. do 18. roku życia – raz w roku;
- 2) pokrycie:
 - a) niezbędnych wydatków związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,
 - b) wydatków związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki – jednorazowo lub okresowo.

Proponowane brzmienie:

Art. 115. 1. Środki finansowe na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 30% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

2. Środki finansowe na utrzymanie dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w placówce opiekuńczo-

wychowawczej typu rodzinnego przysługują w zryczałtowanej kwocie nie niższej niż 20% minimalnej stawki wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

2a. Do zryczałtowanej kwoty, o której mowa w ust. 1 i 2, na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, składany w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze względu na miejsce położenia placówki, na każde umieszczone dziecko w wieku do ukończenia 18. roku życia przysługuje dodatek w wysokości świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci. Przepisy dotyczące dodatku wychowawczego stosuje się odpowiednio.

3. Zryczałtowana kwota, o której mowa w ust. 1 i 2, obejmuje wydatki na:

- 1) wyżywienie dostosowane do potrzeb rozwojowych dziecka;
- 2) wyposażenie w:
 - a) odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb dziecka,
 - b) środki higieny osobistej;
- 3) podręczniki, pomoce i przybory szkolne;
- 4) koszty przejazdu do i z miejsca uzasadnionego pobytu poza placówką opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego;
- 5) zajęcia kulturalne, rekreacyjne i sportowe;
- 6) zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego dziecka;
- 7) miesięczną drobną kwotą do własnego dysponowania przez dziecko umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego;
- 8) opłatę za pobyt w bursie lub internacie, jeżeli dziecko uczy się poza miejscowością, w której mieści się placówka opiekuńczo-wychowawcza typu rodzinnego.

4. Na wniosek prowadzącego placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego zryczałtowana kwota, o której mowa w ust 1 i 2, zostaje zwiększona o wydatki na:

- 1) dofinansowanie wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka w wieku od 6. do 18. roku życia – raz w roku;
- 2) pokrycie:
 - a) niezbędnych wydatków związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,
 - b) wydatków związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki – jednorazowo lub okresowo.

Zmiana 49)

Obecne brzmienie:

Art. 128. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej ocenia:

- 1) sytuację dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej oraz w rodzinnym domu dziecka;
- 2) rodzinę zastępczą oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka.

Proponowane brzmienie:

Art. 128. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej ocenia:

- 1) sytuację dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej oraz w rodzinnym domu dziecka;
- 2) rodzinę zastępczą oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy w dotychczasowej rodzinie zastępczej lub w dotychczasowym rodzinnym domu dziecka przebywa wyłącznie osoba pełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 2 lub wyłącznie osoba ta wraz z dzieckiem, o którym mowa w art. 37b.

Zmiana 50)

W Art. 134 dodaje się ust. 2e – 2g w brzmieniu:

- 2e. W przypadku utrzymania przez starostę negatywnej oceny rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, rodzina zastępcza i prowadzący rodzinny dom dziecka mogą złożyć, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oceny, zastrzeżenia do wojewody.
- 2f. Wojewoda rozpatruje zastrzeżenia w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.
- 2g. W przypadku, gdy wojewoda nie rozpatrzy zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2a, w terminie, o którym mowa w ust. 2f, uznaje się, że zastrzeżenia te zostały uwzględnione.

Zmiana 51)

W art. 139a dodaje się ust. 6-8 w brzmieniu:

6. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej są obowiązani do podejmowania wszelkich działań służących połączeniu rodzeństwa umieszczonego w pieczy zastępczej, w szczególności w rodzinnych formach pieczy zastępczej.
7. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej informuje wojewodę o podejmowanych działaniach w sytuacji rozdzielonego rodzeństwa w pieczy zastępczej.
8. Wojewoda monitoruje podejmowane działania, o których mowa w ust. 6.

Zmiana 52)

Obecne brzmienie:

Art. 141. 1. Pomoc na kontynuowanie nauki, na usamodzielnienie oraz na zagospodarowanie jest przyznawana osobie usamodzielnianej, która przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej:

- 1) 3 lat – w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą spokrewnioną;
- 2) roku – w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą niezawodową, rodzinę zastępczą zawodową, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo- -terapeutyczną.

2. Do okresów pobytu w pieczy zastępczej, o których mowa w ust. 1, wlicza się również:

- 1) okresy pobytu w domu pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym, specjalnym ośrodku wychowawczym, młodzieżowym ośrodku socjoterapii, zapewniającym całodobową opiekę, i młodzieżowym ośrodku wychowawczym, jeżeli orzeczenie sądu o umieszczeniu w pieczy zastępczej nie zostało uchylone;
- 2) okres pobytu osoby pełnoletniej w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, na zasadach określonych w art. 37 ust. 2.

Proponowane brzmienie:

Art. 141. 1. Pomoc na kontynuowanie nauki, na usamodzielnienie oraz na zagospodarowanie jest przyznawana osobie usamodzielnianej, która przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej roku.

2. Do okresu pobytu w pieczy zastępczej, o którym mowa w ust. 1, wlicza się również:

- 1) okresy pobytu w domu pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym, specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym, specjalnym ośrodku wychowawczym, młodzieżowym ośrodku socjoterapii, zapewniającym całodobową opiekę, i młodzieżowym ośrodku wychowawczym, jeżeli orzeczenie sądu o umieszczeniu w pieczy zastępczej nie zostało uchylone;
- 2) okres pobytu osoby pełnoletniej w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, na zasadach określonych w art. 37 ust. 2.

Zmiana 53)

uchyla się art. 142;

Zmiana 54)

Obecne brzmienie:

Art. 145. 1. Warunkiem przyznania pomocy na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie jest złożenie wniosku oraz posiadanie zatwierdzonego indywidualnego programu usamodzielnienia, określającego w szczególności:

- 1) zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia;
 - 2) sposób uzyskania przez osobę usamodzielnianą wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych oraz w podjęciu przez osobę usamodzielnianą zatrudnienia.
2. Osoba usamodzielniana co najmniej rok przed osiągnięciem przez nią pełnoletności wskazuje osobę, która podejmuje się pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia oraz przedstawia pisemną zgodę tej osoby.
3. Opiekunem usamodzielnienia może być osoba tworząca rodzinę zastępczą, prowadząca rodzinny dom dziecka, koordynator rodzinnej pieczy zastępczej, pracownik socjalny powiatowego centrum pomocy rodzinie, osoba będąca w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wychowawcą lub psychologiem, lub inna osoba wskazana przez osobę usamodzielnianą i zaakceptowana przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.
4. Indywidualny program usamodzielnienia jest opracowywany przez osobę usamodzielnianą wspólnie z opiekunem usamodzielnienia co najmniej na miesiąc przed osiągnięciem przez osobę usamodzielnianą pełnoletności, a następnie jest zatwierdzany przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.
5. Kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie informuje powiat właściwy ze względu na planowane miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej o zamiarze osiedlenia się tej osoby w miejscowości wskazanej w indywidualnym programie usamodzielnienia oraz przesyła mu kopię tego programu i informacje o opiekunie usamodzielnienia.
6. Zmiany w indywidualnym programie usamodzielnienia może dokonać osoba usamodzielniana wspólnie z opiekunem usamodzielnienia w przypadku zmiany sytuacji życiowej tej osoby. Zmiany programu wymagają zatwierdzenia przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.
7. Po zakończeniu realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia osoba usamodzielniana wraz z opiekunem usamodzielnienia i kierownikiem powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie dokonują oceny końcowej procesu usamodzielnienia.
8. W szczególnie uzasadnionych przypadkach pomoc na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie może być przyznana osobie usamodzielnianej, której indywidualny program usamodzielnienia został zatwierdzony po terminie określonym w art. 145 ust. 4.

9. Pomoc na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie przyznaje się i wypłaca za okres miesiąca kalendarzowego, począwszy od miesiąca, w którym został złożony wniosek o przyznanie pomocy.

Proponowane brzmienie:

Art. 145. 1. Warunkiem przyznania pomocy na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie jest złożenie wniosku oraz posiadanie zatwierdzonego indywidualnego programu usamodzielnienia, określającego w szczególności:

- 1) zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia;
- 2) uzyskanie wykształcenia zgodnego z możliwościami i aspiracjami osoby usamodzielnianej;
- 3) uzyskanie kwalifikacji zawodowych;
- 4) pomoc w ustaleniu uprawnień do ubezpieczenia zdrowotnego;
- 5) osiedlenie się osoby usamodzielnianej w powiecie innym niż miejsce zamieszkania przed umieszczeniem w placówce, w tym w mieszkaniu wspomaganym;
- 6) pomoc w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w szczególności przez:
 - a) umożliwienie zamieszkania w mieszkaniu chronionym przez czas określony,
 - b) całkowite lub częściowe pokrycie wydatków związanych z wynajmem pokoju,
 - c) ułatwienie uzyskania mieszkania socjalnego z zasobów gminy,
 - d) umożliwienie osobie usamodzielnianej uczącej się w szkole ponadpodstawowej zamieszkania w bursie lub internacie do czasu ukończenia nauki,
 - e) całkowite lub częściowe pokrycie osobie usamodzielnianej studiującej w szkole wyższej wydatków związanych z zakwaterowaniem;
- 8) podjęcia zatrudnienia;
- 9) pomocy w uzyskaniu przysługujących świadczeń.

2. W indywidualnym programie usamodzielnienia należy uwzględnić plan podejmowanych działań oraz terminy ich realizacji.

3. Osoba usamodzielniana co najmniej rok przed osiągnięciem przez nią pełnoletności wskazuje osobę, która podejmuje się pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia oraz przedstawia pisemną zgodę tej osoby.

4. Opiekunem usamodzielnienia może być osoba tworząca rodzinę zastępczą, prowadząca rodzinny dom dziecka, koordynator rodzinnej pieczy zastępczej, pracownik socjalny powiatowego centrum pomocy rodzinie, osoba będąca w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wychowawcą lub psychologiem, lub inna osoba wskazana przez osobę usamodzielnianą i zaakceptowana przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

5. Do zadań opiekuna usamodzielnienia należy:

- 1) zaznajomienie się z dokumentacją i drogą życiową osoby usamodzielnianej;

- 2) opracowanie i modyfikowanie wspólnie z osobą usamodzielnianą indywidualnego programu usamodzielnienia;
- 3) współpraca z rodziną osoby usamodzielnianej oraz ze środowiskiem lokalnym, w szczególności ze szkołą oraz gminą.

6. Indywidualny program usamodzielnienia jest opracowywany przez osobę usamodzielnianą, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, co najmniej na miesiąc przed osiągnięciem przez osobę usamodzielnianą pełnoletności, a następnie jest zatwierdzany, w drodze decyzji przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

7. Osoba usamodzielniana, wspólnie z opiekunem usamodzielnienia, może dokonać zmian w indywidualnym programie usamodzielnienia w przypadku zmiany sytuacji życiowej tej osoby. Zmiany programu wymagają zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.

Zmiana 55)

W art. 148 dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu:

3. Zawieszenie pomocy może nastąpić na okres nie dłuższy niż rok.
4. W przypadku zawieszenia pomocy osoba usamodzielniana, wraz z opiekunem usamodzielnienia, odnotowuje w indywidualnym programie usamodzielnienia przyczyny zawieszenia oraz określa sposób postępowania mającego na celu kontynuację realizacji indywidualnego programu usamodzielniania.
5. Zmiana indywidualnego programu usamodzielnienia, dokonana w związku z zawieszeniem pomocy, wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie.
6. Jeżeli po upływie okresu zawieszenia pomocy na kontynuowanie nauki przyczyny jej zawieszenia nie ustąpiły, kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie uchyla decyzję o przyznaniu pomocy.

Zmiana 56)

Obecne brzmienie:

Art. 149. 1. Wysokość pomocy na usamodzielnienie wynosi:

- 1) w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą spokrewnioną – nie mniej niż 3300 zł, jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej 3 lat;

2) w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą niezawodową, rodzinę zastępczą zawodową, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo- -terapeutyczną:

- a) nie mniej niż 6600 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres powyżej 3 lat,
- b) nie mniej niż 3300 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat,
- c) nie mniej niż 1650 zł – jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej jednak niż przez okres roku.

2. Pomoc na usamodzielnienie może zostać wypłacona, w zależności od ustaleń indywidualnego programu usamodzielniania, jednorazowo lub w ratach, nie później jednak niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 26. roku życia.

3. W przypadku gdy osoba usamodzielniana otrzymuje pomoc na kontynuowanie nauki, pomoc na usamodzielnienie jest wypłacana po zakończeniu pobierania pomocy na kontynuowanie nauki. W uzasadnionych przypadkach pomoc na usamodzielnienie może zostać wypłacona w trakcie wypłacania pomocy na kontynuowanie nauki.

Proponowane brzmienie:

Art. 149. 1. Wysokość pomocy na usamodzielnienie wynosi:

- 1) nie mniej niż trzykrotność minimalnego wynagrodzenia ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 15 września każdego roku, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres powyżej 3 lat;
- 2) nie mniej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 15 września każdego roku, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat;
- 3) nie mniej niż równowartość minimalnego wynagrodzenia ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów, w terminie do dnia 15 września każdego roku, jeżeli osoba usamodzielniana przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej jednak niż przez okres roku.

2. Pomoc na usamodzielnienie może zostać wypłacona, w zależności od ustaleń indywidualnego programu usamodzielniania, jednorazowo lub w ratach, nie później jednak niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 26. roku życia.

3. W przypadku gdy osoba usamodzielniana otrzymuje pomoc na kontynuowanie nauki, pomoc na usamodzielnienie jest wypłacana po zakończeniu pobierania pomocy na kontynuowanie nauki. W uzasadnionych przypadkach pomoc na usamodzielnienie może zostać wypłacona w trakcie wypłacania pomocy na kontynuowanie nauki.

Zmiana 57)

Po art. 165 dodaje się art. 165 a i 165 b w brzmieniu:

Art. 165 a.

1. W przypadku przysposobienia licznego rodzeństwa liczącego troje lub więcej dzieci lub dziecka z orzeczeniem o niepełnosprawności lub przewlekle chorego wprowadza się comiesięczne świadczenie w wysokości 70% aktualnej kwoty świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej i przysługujące każdemu z przysposobionych dzieci do osiągnięcia pełnoletności.
2. Osoba, która została przysposobiona i otrzymywała comiesięczne świadczenie, o którym mowa w ust. 1, może otrzymywać to świadczenie do ukończenia 25. roku życia, jeżeli uczy się lub legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności. Przepisy Art. 37. ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Zmiana 58)

Obecne brzmienie:

Art. 175. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy, mając na uwadze sprawne i rzetelne przeprowadzenie procedury przysposobienia.

Proponowane brzmienie:

Art. 175. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór opinii kwalifikacyjnej o kandydatach do przysposobienia dziecka, kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz karty dziecka, w tym metryki prowadzenia sprawy, mając na uwadze sprawne, rzetelne i jednolite we wszystkich ośrodkach adopcyjnych przeprowadzenie procedury przysposobienia.

Zmiana 59)

W Art. 180 po punkcie 1) dodaje się pkt 1a) w brzmieniu:

Do zadań własnych powiatu należy:

- 1a) konsultowanie projektów 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, w szczególności ze środowiskiem pieczy zastępczej, w tym organizacjami pozarządowymi

Zmiana 60)

W Art. 186 w pkt 3 dodaje się ppkt c i ppkt d w brzmieniu:

3) kontrola nad:

- c) rozwiązywaniem umów z podmiotami rodzinnej pieczy zastępczej;
- d) ocenami, o których mowa w art. 128 pkt 2 poprzez rozpatrywanie zastrzeżeń, zgodnie z art. 134 ust. 2e-2g;

Zmiana 61)

Obecne brzmienie:

Art. 187. 1. Do zadań ministra właściwego do spraw rodziny należy:

- 1) monitorowanie realizacji zadań wynikających z ustawy;
- 2) finansowe wsparcie gminnych programów wspierania rodziny i powiatowych programów dotyczących rozwoju systemu pieczy zastępczej;
- 3) zatwierdzanie programów szkoleń, o których mowa w art. 12, 44 i 172;
- 4) zlecenie i finansowanie badań, ekspertyz i analiz w obszarze działań na rzecz wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 5) opracowywanie i finansowanie rządowych programów wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 6) określanie zadań administracji publicznej w zakresie utrzymania i rozwoju systemu informatycznego w jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem tego systemu;
- 7) współdziałanie z organizacjami pozarządowymi w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 8) gromadzenie danych ze sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przekazywanych przez wojewodę;
- 9) wykonywanie zadań organu centralnego, wyznaczonego zgodnie z art.6 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego;
- 10) zlecenie części zadań instytucjom upoważnionym na podstawie art.9 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego.

2. Minister właściwy do spraw rodziny może dokonywać kontroli i oceny realizacji programów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które wspiera finansowo.

3. Systemy teleinformatyczne stosowane w urzędach administracji publicznej realizujących zadania w zakresie określonym w ustawie stanowią integralne części systemów teleinformatycznych stosowanych do realizacji świadczeń rodzinnych określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

3a. W przypadku gdy systemy teleinformatyczne, o których mowa w ust. 3, zapewnia minister właściwy do spraw rodziny, administratorem danych osobowych zawartych w dokumentach przesyłanych w formie elektronicznej za pomocą tych systemów jest minister właściwy do spraw rodziny.

4. Minister właściwy do spraw rodziny może utworzyć rejestr centralny obejmujący dane dotyczące jednostek organizacyjnych realizujących zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, a także dane dotyczące osób i rodzin, którym udzielono wsparcia, oraz form udzielonego

wsparcia, gromadzone przez jednostki organizacyjne realizujące zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej na podstawie przepisów ustawy.

5. W przypadku utworzenia rejestru centralnego, o którym mowa w ust. 4, jednostki organizacyjne realizujące zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przekazują dane do rejestru centralnego.

6. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzory, sposób sporządzania i terminy przekazywania sprawozdań rzeczowo- finansowych z wykonywania zadań z zakresu wspierania rodzin i systemu pieczy zastępczej, realizowanych ze środków budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia informacji przekazywanych przez podmioty realizujące ustawę.

7. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej listę zatwierdzonych programów szkoleń, o których mowa w art. 12 ust. 4, art. 44 ust. 2 i art. 172 ust. 3.

Proponowane brzmienie:

Art. 187. 1. Do zadań ministra właściwego do spraw rodziny należy:

- 1) monitorowanie realizacji zadań wynikających z ustawy;
- 2) finansowe wsparcie gminnych programów wspierania rodziny i powiatowych programów dotyczących rozwoju systemu pieczy zastępczej;
- 3) zatwierdzanie programów szkoleń, o których mowa w art. 12, 44 i 172;
- 4) zlecanie i finansowanie badań, ekspertyz i analiz w obszarze działań na rzecz wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 5) opracowywanie i finansowanie rządowych programów wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 6) określanie zadań administracji publicznej w zakresie utrzymania i rozwoju systemu informatycznego w jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem tego systemu;
- 7) współdziałanie z organizacjami pozarządowymi w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 8) gromadzenie danych ze sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przekazywanych przez wojewodę;
- 9) wykonywanie zadań organu centralnego, wyznaczonego zgodnie z art.6 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego;
- 10) zlecanie części zadań instytucjom upoważnionym na podstawie art.9 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego.

2. Minister właściwy do spraw rodziny może dokonywać kontroli i oceny realizacji programów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które wspiera finansowo.

2a. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje standardy dotyczące organizacji i prowadzenia ośrodków adopcyjnych.

2b. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje wytyczne dotyczące wspierania rodziny oraz funkcjonowania i tworzenia rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej.

Zmiana 62)

Proponowane w nowelizacji brzmienie (zmiana 36) w treści Projektu z 19 października 2020 r. zmiany ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw

„Art. 189. Rada Ministrów do dnia 30 września przedkłada Sejmowi i Senatowi informację o realizacji ustawy w roku poprzednim wraz z wnioskami dotyczącymi sposobu i zakresu finansowania zadań jednostek samorządu terytorialnego wynikających z ustawy.”.

Proponowana zmiana:

usunięcie proponowanych w nowelizacji zmian w art. 189

Zmiana 62a)

Obecne brzmienie:

Art. 190 1. Organy jednostek samorządu terytorialnego mogą zlecić realizację zadań, o których mowa w art.10 ust.1, art.18 ust.2 i 3, art. 60 ust.1, art.76 ust.1, art.93 ust.2 i 3 i art.154 ust.2:

- 1) organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w zakresie wspierania rodziny, pieczy zastępczej lub pomocy społecznej;
- 2) osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym działającym na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej lub pomocy społecznej.

2.Do zlecenia realizacji zadań, o których mowa w ust.1, stosuje się ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Proponowane brzmienie:

Art. 190 1. Organy jednostek samorządu terytorialnego mogą zlecić realizację zadań, o których mowa w art.10 ust.1, art.18 ust.2 i 3, art. 56, art. 60 ust.1, art.76 ust.1, art.93 ust.2 i 3 i art.154 ust.2:

- 1) organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność w zakresie wspierania rodziny, pieczy zastępczej lub pomocy społecznej;
- 2) osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym działającym na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyz-

kania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej lub pomocy społecznej.

2. Do zlecenia realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Zmiana 63)

Obecne brzmienie:

Art. 191.

9. W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w wysokości:

- 1) 10% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 2) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
- 3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka – w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

Przepisy ust. 2–4 i 7 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo- -wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w wysokości:

- 1) 10% w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej,
- 2) 30% w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej,
- 3) 50% w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej –średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo- -terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym.

Przepisy ust. 2–4 i 7 stosuje się odpowiednio.

Proponowane brzmienie:

Art. 191.

9. W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w wysokości:

- 1) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;

2) 40% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;

3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

10. W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w wysokości:

1) 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;

2) 40% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;

3) 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

–średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej albo interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym.

Przepisy ust. 2–4 i 7 stosuje się odpowiednio.

Zmiana 64)

Obecne brzmienie:

Art. 192.

- 9) wynagrodzenie wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka i osób zatrudnionych w rodzinie zastępczej oraz rodzinnym domu dziecka lub zajmujących się opieką i wychowaniem w rodzinnym domu dziecka;
- 10) świadczenia dla rodziny pomocowej.

Proponowane brzmienie:

Art. 192.

- 9) wynagrodzenie wraz z pochodnymi od wynagrodzenia dla zawodowej rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka lub osób zatrudnionych do sprawowania opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich;
- 10) świadczenia i wynagrodzenia dla rodziny pomocowej.

Zmiana 65)

Po art. 193 dodaje się art. 193a w brzmieniu:

Art. 193a. 1. Za pobyt dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, rodzice ponoszą miesięczną opłatę w wysokości:

- 1) przyznanych świadczeń oraz dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81 w przypadku pozostawania dziecka przy rodzicu w rodzinie zastępczej spokrewnionej, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka;
- 2) średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka pozostającego przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w przypadku umieszczenia dziecka przy rodzicu w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, rodzice ponoszą za czas pozostawania dziecka, o którym mowa w art. 37b ust. 1, przy rodzicu umieszczonym w pieczy zastępczej.

3. Za ponoszenie opłaty, o której mowa w ust. 1, rodzice odpowiadają solidarnie.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, ponoszą także rodzice pozbawieni władzy rodzicielskiej lub którym władza rodzicielska została zawieszona albo ograniczona.

5. Od opłaty, o której mowa w ust. 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym decyzja ustalająca opłatę stała się ostateczna.

6. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. W sytuacji, gdy opóźnienie z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1, nastąpiło w okresie po uprawomocnieniu się decyzji, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności.

8. W przypadku powstania zaległości z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, za okres dłuższy niż 12 miesięcy, starosta przekazuje do biura informacji gospodarczej informację gospodarczą o powstaniu tej zaległości.

9. Należności z tytułu nieponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym opłata za dany miesiąc stała się wymagalna.

10. Bieg przedawnienia przerywa:

- 1) odroczenie terminu płatności należności,
- 2) rozłożenie spłaty należności na raty,
- 3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo odpowiednio od dnia następującego po dniu odroczenia terminu płatności należności, rozłożenia spłaty należności na raty lub zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony.

11. W przypadku śmierci rodziców dziecka obowiązanych do ponoszenia opłaty, o której mowa w ust. 1, należności, o których mowa w ust. 1 i 5, wygasają.

12. W odniesieniu do opłaty, o której mowa w ust. 1 przepisy art. 194 stosuje się odpowiednio.

Zmiana 66)

Przepis przejściowy do ustawy zmieniającej

Placówki opiekuńczo-wychowawcze, o których mowa w art. 107 ust. 2a, działające na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcjonują nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 43 poz. 296 USTAWA z dnia 17 listopada 1964 r.)

Zmiana 67)

Art. 579² otrzymuje brzmienie:

§ 1. Przed umieszczeniem dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, sąd zasięga informacji z rejestru prowadzonego przez wojewodę na podstawie przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

§ 2. W przypadku konieczności uzyskania przez sąd informacji o kandydacie zakwalifikowanym do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydacie zakwalifikowanym do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodzinie zastępczej lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, innych niż zawarte w rejestrze, o którym mowa w § 1, sąd zasięga opinii:

- 1) ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata zakwalifikowanego do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydata zakwalifikowanego do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka;
- 2) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 3) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej właściwego ze względu na zamieszkanie rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”;

Zmiana 68)

Po art. 579² dodaje się art. 579^{2a} w brzmieniu:

“§ 1. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka sąd bada sytuację rodzeństwa dziecka i w przypadku konieczności umieszczenia rodzeństwa dziecka w pieczy zastępczej, albo w przypadku, gdy rodzeństwo dziecka jest już umieszczone w pieczy zastępczej umieszcza je w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro któregoś z dzieci.

§ 2. Rozpatrując sprawę o umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, w przypadku, gdy w pieczy zastępczej umieszczona jest matka lub ojciec dziecka, sąd bada sytuację matki lub ojca dziecka i umieszcza ich w tej samej rodzinie zastępczej albo rodzinnym domu dziecka, chyba że godzi to w dobro dziecka.”

Zmiany w Ustawie z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320)

zmiana 69)

Art. 4. W ustawie z dnia 24 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320) wprowadza się następujące zmiany:

Proponowane w nowelizacji brzmienie:

art. 183:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci

– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego, nie dłużej niż do ukończenia przez nie 10 roku życia.”;

b) po § 1 dodaje się § 11 w brzmieniu:

„§ 11. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci

– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.”;

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, ma prawo do urlopu rodziciel-

skiego, przysługującego po wykorzystaniu urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, w wymiarze do:

- 1) 32 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 11 pkt 1;
- 2) 34 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2–5 i § 11 pkt 2–5;
- 3) 29 tygodni – w przypadku, o którym mowa w § 3.”;

Proponowane brzmienie:

art. 183:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

§ 1.1. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej i rodzinnego domu dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci lub co najmniej jednego dziecka z niepełnosprawnością,

– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.

2. W przypadku zmiany miejsca pobytu przez dziecko w czasie trwania urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego jest on przyznawany w wymiarze proporcjonalnym do czasu pobytu dziecka u pracownika, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej i rodzinnego domu dziecka.

b) po § 1 dodaje się § 11 w brzmieniu:

„§ 11. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ma prawo do urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego w wymiarze:

- 1) 20 tygodni – w przypadku przyjęcia jednego dziecka,
- 2) 31 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia dwojga dzieci,
- 3) 33 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia trojga dzieci,
- 4) 35 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia czworga dzieci,
- 5) 37 tygodni – w przypadku jednoczesnego przyjęcia pięciorga i więcej dzieci lub co najmniej jednego dziecka z niepełnosprawnością,

– nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.”;

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie i wystąpił do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka lub który przyjął dziecko na wychowanie

jako rodzina zastępcza, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, ma prawo do urlopu rodzicielskiego, przysługującego po wykorzystaniu urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego albo zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, w wymiarze do:

- 1) 32 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 11 pkt 1;
- 2) 34 tygodni – w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2–5 i § 11 pkt 2–5;
- 3) 29 tygodni – w przypadku, o którym mowa w § 3.”;

Zmiana 70)

Proponowane w nowelizacji brzmienie:

Art. 15.

1. Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie w jednym wielorodzinnym budynku lub na jednej nieruchomości gruntowej placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego oraz jednostki organizacyjnej pomocy społecznej zapewniającej całodobową opiekę uwzględniając ich typ, specyfikę i zadania oraz potrzeby środowiska lokalnego.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane jedynie w przypadku gdy placówka opiekuńczo-wychowawcza, regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna lub interwencyjny ośrodek preadopcyjny oraz jednostka organizacyjna pomocy społecznej zapewniająca całodobową opiekę funkcjonują nieprzerwanie, co najmniej od dnia 14 października 2016 r., w jednym wielorodzinnym budynku lub na jednej nieruchomości gruntowej.

Proponowane brzmienie:

Uchylenie zmian z Art. 15. w całości

Zmiana ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych

Zmiana 72)

Obecne brzmienie:

Art. 17. 1. Świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje:

- 1) matce albo ojcu,
- 2) opiekunowi faktycznemu dziecka,
- 3) osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- 4) innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności

– jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Proponowane brzmienie:

zmiana brzmienia art. 17 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych – nowe brzmienie:

Art. 17. 1. Świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje:

- 1) matce albo ojcu,
- 2) opiekunowi faktycznemu dziecka,
- 3) osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną lub niezawodową rodziną zastępczą w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,
- 4) innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności

– jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Zmiany w Ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. 1964 Nr 9 poz. 59)

Zmiana 73)

Obecne brzmienie:

Art. 98. § 1. Rodzice są przedstawicielami ustawowymi dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską. Jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawy dziecka.

§ 2. Jednakże żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka:

- 1) przy czynnościach prawnych między dziećmi pozostającymi pod ich władzą rodzicielską;
- 2) przy czynnościach prawnych między dzieckiem a jednym z rodziców lub jego małżonkiem, chyba że czynność prawna polega na bezpłatnym przysporzeniu na rzecz dziecka albo że dotyczy należnych dziecku od drugiego z rodziców środków utrzymania i wychowania;

§ 3. Przepisy paragrafu poprzedzającego stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem lub innym organem państwowym.

Proponowane brzmienie:

Art. 98. § 1. Rodzice są przedstawicielami ustawowymi dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską. Jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawy dziecka.

§ 2. Jednakże żadne z rodziców nie może reprezentować dziecka:

- 1) przy czynnościach prawnych między dziećmi pozostającymi pod ich władzą rodzicielską;
- 2) przy czynnościach prawnych między dzieckiem a jednym z rodziców lub jego małżonkiem, chyba że czynność prawna polega na bezpłatnym przysporzeniu na rzecz dziecka albo że dotyczy należnych dziecku od drugiego z rodziców środków utrzymania i wychowania;
- 3) przy czynnościach prawnych związanych z ograniczeniem lub pozbawieniem ich władzy rodzicielskiej.

§ 3. Przepisy paragrafu poprzedzającego stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem lub innym organem państwowym.